

Trzinska pomlad

Ni lahko oceniti celega niza prireditev tako različnih zvrsti, kot smo jih letos imeli na voljo pod skupnim naslovom Trzinska pomlad. Eno pa lahko z gotovostjo trdimo: prireditev je našla svoje mesto med občani! Videti je bilo, da so se organizatorji maksimalno potrudili in nam preko predstav nudili res pester izbor, ki je zadovoljil še tako zahtevnega gledalca, vsaj z eno od predstav. V tem pogledu je treba organizatorjem in glavnemu mentorju Občini izreči vse priznanje, saj so se maksimalno potrudili in Trzin-cem ponudili res kvaliteten izbor.

Morebitnim kritikom bi vseeno svetoval, da se vprašajo, zakaj je pravzaprav občini potrebno tako obsežno in organizacijsko zahtevno dogajanje? Pri tem mora sodelovati veliko število organizatorjev, animatorjev različnih zvrsti, ki jih ni nikjer dovolj, kaj šele v Trzinu. Poleg tega je silno težko v tem času dobiti nastopajoče za zmerno ceno. Pa je šlo! In proti pričakovanju, vendar z vsakokratnim upanjem, je bilo letos tudi število obiskovalcev posameznih prireditev veliko, no, ne na vseh, vendar na večini. In prav

o tem bi se rad malo pogovoril z vami, dragi bralci.

Pri prirediteljih je večna dilema, kako obveščati občane, da bodo ja prišli na posamezno prireditev. Saj tudi letos na kakovostno izrednih predstavah ni bilo ravno zavidanja vredno veliko ljudi. O tem smo že veliko razpravljali in ugotovili, da vse dosedanje metode omogočajo, da informacija pride do občana, ki pa je pogosto ne zadrži v spominu, tudi če si jo napiše na koledar. In kaj nam še preostane?

Že nekdanja krajevna skupnost se je zavedala pomena pravočasne in točne informacije in je ob pogovorih za uvedbo kablanske televizije v vse pogodbe dodajala klavzulo, ki zavezuje operaterja, da brezplačno omogoči interni občinski kanal. Mlada občina je kljub mnogim drugim bolj potrebnim stvarjem poskušala nekajkrat dodati tudi sklep o vzpostavitvi lastnega informativnega kanala, pa so se vedno našli taki, ki so v tem videli lasten TV program, in seveda v rokah občine, in politične igrice so se začele. Iz lastne izkušnje lahko zapišem, da je bojazen o lastnem TV programu za lase privlečena in samo izgovor, vendar se moramo vprašati v čigav prid? Koliko pozitivnega bi lahko prinesel tak kanal, pa se le malokdo vpraša.

Naj naštejemo samo nekaj teh: vsekakor bi na prvo mesto postavil vse vrste informacij. Občani bi lahko dnevno izvedeli, kaj Občina pripravlja, kaj se pripravlja na kulturnem, športnem področju, predvajali bi lahko posnetke raznih prireditev, tako da bi jih imeli priložnost videti tudi tisti, ki prireditve zaradi različnih razlogov niso mogli videti v živo, lahko

bi prenašali tudi seje občinskega sveta in odborov, tako da bi volivci lahko videli, kako se obnašajo njihovi kandidati. Lahko bi preverili delovne čase trgovin, ambulante, knjižnice. Objavljali bi lahko razne razpise, delodajalci bi objavljali prosta delovna mesta... Skratka, koristi bi bile velike in vsestranske, predvsem za občane. Tudi ob pravilno zastavljenem programu bi se tak kanal lahko financiral sam. Tudi vsa društva bi imela lahko od tega programa veliko korist, saj bi predstavila svoje delo in načrte, vabila nove člane v svoje vrste... In zakaj pišem vse to ob Trzinski pomladi? Zato, ker mi je žal, da zaradi premajhne obveščenosti kvalitetne prireditve niso dovolj obiskane. Naj povem samo en primer: vabila na pesniški večer in Same babe sploh nisimo vzeli resno, še sam sem skomignil z rameni in rekel, to pa že ne grem gledat. Ko pa mi je Andrej pojasnil, kaj to je, sem takoj spremenil svoje mnenje in bilo bi mi zelo žal, če tega ne bi šel gledat. Pa bodo skeptiki spet rekli, saj lahko vidiš vse to na internetu, na spletni strani Občine Trzin. Res je! Jaz vas ob tem samo vprašam, **koliko pa vas vsak dan brska po spletnih straneh občine?**

Pa še to; ne poznam občine, ki ima takšno možnost, pa je ne izkoristi. Tudi na to pomislite, ko vam bodo jeseni vaši kandidati obljubljali vsemogoče.

Tone Ipavec

ODSEV glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Zoran Jereb

Tel.: 831 00 69, gsm: 040 835 356
zoran.jereb@siol.net

Tehnično urejanje in tisk:

GRAFIKA 2000 d.o.o.,

Kersnikova 6, Dob, 1230 Domžale

Trženje:

Jožica Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):

Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Reklamacije glede dostave Odseva:

Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izhaja enkrat mesečno
in ga brezplačno prejema
vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408 - 4902

**Gradivo za
septembrsko
številko
Odseva
oddajte
najkasneje
do**

**5. septembra
2006.**

Kakovost slik

V zadnjem času imamo kar nekaj težav zaradi slabe kakovosti slikovnega gradiva. Nekatere slike, ki jih pošiljate ob svojih prispevkih za Odsev, so namreč premalo ostre, pretemne, digitalne slike pa najpogosteje premajhne velikosti. Avtorje digitalnih fotografij prosim, da pošiljajo slike velikosti vsaj 400 KB, takšnih pa z mobilnimi telefoni ni mogoče posneti. Slike morajo biti poleg tega tudi ostre in svetle. Ker iz slabega slikovnega gradiva ni mogoče izdelati kakovostne črno - bele fotografije (kaksne prevladujejo v Odsevu), vas prosim, da pošiljate kar se da kakovostno slikovno gradivo. Hvala za razumevanje in ves trud, ki ga vlagate v pripravo prispevkov za Odsev.

Zoran Jereb,
urednik

Odnos do okolja ali še bolje odnos do narave je že nekaj desetletij ključno vprašanje vsake politike, in to ne le državne ali, denimo, politike na ravni mednarodnih organizacij, kot so OZN, EU, ASEAN in kar je še teh velikih tvorb, temveč tudi politike na ravni vsake občine posebej; seveda odvisno od tega, v kolikšni meri je v tem ali onem političnem okolju že prodrla zavest o nujnosti varovanja in dejavnega ohranjanja okolja ter narave oziroma odvisno (tudi) od stopnje razvitosti.

Pogled na okolje oziroma naravo

Pri tem je posebnega pomena vprašanje, ali gre za antropocentrični pogled na okolje ali za zavest o vrednosti narave (kot prirode) oziroma življenja samega po sebi. Antropocentrični pogled na okolje v bistvu pomeni še vedno le nekoliko višjo stopnjo modernističnega (novoveškega) razumevanja sveta in človeka, po katerem človek samega sebe razume kot gospodarja sveta, žive in nežive narave in dojema vse okrog sebe kot svet zaradi človeka in za človeka. Iz tega razumevanja izhaja prepričanje, da je varovanje okolja nujno in pomembno, vendar v bistvu samo zato in samo v tolikšni meri, da bodo ostali zagotovljeni optimalni pogoji za človeka (zrak, ki bo primeren za dihanje; voda, ki bo primerna za pitje; zdrava tla, na katerih bodo uspevali plodovi, primerni za človekovo hrano). S tega vidika je v bistvu manj pomembno, ali v naravi kaj »nekoristnega« od mre, izumre, izgine. Drugo, vrednostno bolj primerno stališče, kot rečeno, izhaja iz prepričanja, da je življenje oziroma narava kot priroda pomembna sama po sebi in ne samo kot okolje za človeka. To pomeni, da je treba skrbeti za ohranjanje pogojev za preživetje vseh bitij ali kar vsega življenja, seveda gotovo tudi pogojev za preživetje človeka, ki je del narave. Pri tem naletimo na težavo, kajti razvoj po (navidezni) meri človeka pogosto škoduje naravi in povzroča izumiranje posameznih živalskih in rastlinskih vrst ali siromašenje biotske pestrosti ter s tem tudi še vedno nepredvidljive posledice za samega človeka (mi ne vemo, kako se bo človek

kot naravno bitje odzval na drastično spremenjene življenjske pogoje, ki bodo posledica pustošenja narave). Tako smo respet pristali pri vprašanju, kaj bodo spremembe prinesle človeku, vendar smo se tokrat približali temu vprašanju z druge strani in, vsaj načeloma, izhajajoč iz predpostavke o človeku kot naravnem bitju med drugimi naravnimi bitji.

Vloga in naloge občine

Ko je leta 1998 nastala in z novim letom 1999 začela delovati Občina Trzin, smo si izvoljeni župan in občinski svetniki zastavili tudi vprašanje o našem odnosu do okolja oziroma narave, še posebej zato, ker se je Trzin že vsaj dvajset let zelo hitro razvijal, in ker je, po eni strani, na nas še vedno pritiskal imperativ nadaljnega razvoja, po drugi strani pa so se že oglašali posamezniki in skupine, češ, zdaj je treba ustaviti razvoj in začeti varovati okolje. V Trzinu sta se torej soočila dva nasprotujoča si koncepta: po eni strani koncept nadaljnega, čim bolj neoviranega razvoja (širitev OIC, neovirana stanovanjska gradnja glede na pritisk iz Ljubljane in drugih okolij) in po drugi strani zahteve po ustavitvi vseh nadaljnjih posegov, kar so včasih zahtevali prav ljudje, ki so se tik pred tem priselili in so naravo okrog sebe želeli obravnavati kot nekakšno svoje povečano dvorišče, v katerem se mora vse, tudi lastniki zemljišč, podrediti njihovim željam. Toda sleherna skrajnost je nekoristna in zaviralna, predvsem pa hočeš nočeš povzroča spore in spopade. Oblikovali smo predlog Strategije razvoja Občine Trzin, ki smo ga oblikovali v skladu z načeli trajnostnega razvoja, in ko smo ta predlog decembra 1999 sprejeli, smo se torej odločili za nadaljnji razvoj, vendar ob hkratni odločitvi, da bomo vse razvojne odločitve vedno oblikovali tako, da ne bomo škodovali okolju oziroma naravi, ali da bomo po možnosti celo izboljševali stanje na tem področju. Oblikovali smo tudi predlog območij s posebej pomembnimi naravnimi vrednotami (rastišči ogroženih rastlin ipd.), ki smo ga predložili pristojnemu Zavodu za varstvo naravne dediščine, da nam pripravi podlage za ustrezeni odlok o varovanju teh vrednot. To je sicer kar nekaj časa trajalo. Končno pa nam je pristojni zavod sporočil, katera območja so tako pomembna, da jih bo s svojimi predpisi zavarovala ali jih že varuje država; nam pa je za začetek pripravila podlage za zavarovanje dveh območij v prostoru med Mlakami in OIC, in občinski svet je potem sprejel ustrezeni odlok. Večji del gozda v jugozahodnem, zahodnem in delno severozahodnem delu občine pa je država razglasila za območje Nature 2000, kar v osnovi pomeni, da mora na tem območju ravnati (tudi gospodarjenje) z gozdom v prihodnje potekati tako kot doslej. Pou-

darjam, da gre v tem primeru za odločitev države (vlade RS) in torej tudi za odgovornost vlade RS, da se pogovarja z lastniki, kaj je v teh gozdovih dovoljeno in kaj ne. Občina Trzin s svojimi akti v preteklih letih praktično ni posegala na dotlej nezazidljiva zemljišča. Res je, da je leta 2002 občinski svet sprejel spremembe dolgoročnega plana, s katerimi je določil tudi območje za pokopališče (s soglasjem in ob pogojih ministrstva, ki je pristojno za okolje), vendar gre za koncept gozdno-parkovnega pokopališča, ki naj v čim večji meri ohrani značilnosti gozda. Kot je znano, pa se je občinski svet na moj predlog pred časom odločil, da dokončno odločitev o tem, ali pokopališče na tej lokaciji bo ali ne, prepusti vsem občankam in občanom, ki bodo o tem odločali na referendumu; vsi mi pa smo se zavezali, da bomo referendumsko odločitev spoštovali! Tudi jaz, in jaz še posebej, saj sem ravno zato predlagal referendum.

Spomladi leta 2005 smo sprejeli Strategijo trajnostnega razvoja Občine Trzin za obdobje 2005 do 2010 in tokrat že v naslov zapisali, da bomo razvoj načrtovali po načelih varovanja, ohranjanja in, po možnosti, celo izboljševanja stanja narave, pri čemer pa seveda le velja povedati, da narava ni samo gozd, temveč so narava tudi travniki in njive, četudi včasih kot narava v slabem stanju, in da so narava tudi naši vrtovi, seveda kultivirana narava. Še pred tem smo konec leta 2004 sprejeli Lokalni program varstva okolja in si sami predpisali vrsto obveznosti, ki jih tudi izpolnjujemo (od čistilnih akcij in akcij osveščanja do raznih nalog s področja opazovanja (monitoringa) učinkov na naravo ter ukrepov, ki prispevajo k izboljšanju stanja v okolju. Eden takih je gotovo naša energetska politika (uvajanje plina na celotnem območju občine), nadalje naše prizadevanje za izboljšanje na področju javnega prometa v okviru Ljubljanske urbane regije, odločitev, da v občini ne dopuščamo okolju nevarnih dejavnosti itd.

V resnici se torej Občina Trzin s svojimi odločitvami približuje viziji neke vrste eko-občine, in upamo lahko, da bo v nekaj letih dosegla ta ideal. Seveda pa je treba pri tem odločitve ocenjevati celovito in vedno tehtati, kakšne so resnično slabe in resnično dobre plati te ali one odločitve in jih ne meriti samo z vidika vprašanja, kaj je dobro »zame« in z »mojega stališča«. To je približno tako kot z lokacijami za radioaktivne odpadke ali z odlagališči komunalnih odpadkov, ki jih praviloma odklanjamo, češ, »Ne na mojem dvorišču!« Pri čemer gre seveda velikokrat za zelo razširjeno dvorišče; odpadke pa še vedno zelo vneto in v vse večjih količinah odlagamo in hkrati zahtevamo, da jih prevzame kak sosed!

Tone Peršak

Za trajnostni razvoj občine Trzin

Ko sem bil konec leta 1998 izvoljen za župana nove občine Trzin, sem skupaj z listo, ki je kandidirala za občinski svet skupaj z menoj, začel mandat v znamenju dveh ključnih spoznanj: 1. Da je treba najprej pripraviti Strategijo razvoja občine in v okviru priprave dodobra proučiti prednosti, slabosti, možnosti in nevarnosti za razvoj občine glede na njeno lego in dotedanji razvoj. 2. Da je glede na lego občine in bližino glavnega mesta ter še dveh manjših središč in glede na prehod v sistem tržnega gospodarstva ter druge okoliščine (veljavni prostorsko izvedbeni načrti in že začeti razvoj OIC Trzin) ključnega pomena politika občine do okolja ali, še bolje, do narave. Še posebej zato, ker je ne glede na dotedanji intenzivni razvoj na območju občine ostalo približno 37 odstotkov gozdne površine, približno 41 odstotkov so zasedala kmetijska zemljišča z dokaj intenzivno pridelavo, okrog 22 odstotkov površine pa je intenzivno urbanizirane, kar izraža dovolj racionalen pristop.

Predlog Strategije razvoja občine smo oblikovali po načelih **trajnostnega razvoja** in koncept se je meni in tudi večini svetnikov, ki so kandidirali skupaj z menoj, zdel tako pomemben, da smo za volitve leta 2002 oblikovali neodvisno listo z imenom Lista za trajnostni razvoj Trzina, in potem v letu 2004 in 2005 vztrajali, da se Strategija razvoja Občine Trzin za obdobje 2005 - 2010 še bolj nedvoumno in odločno opredeli za koncept trajnostnega ali vzdržnega razvoja.

Kaj ta koncept in te odločitve pomenijo?

Koncept trajnostnega razvoja po eni strani izhaja s stališča, da je razvoj pač še vedno nevprašljivi imperativ sveta, v katerem ži-

vimo, in da se mu ni mogoče odpovedati; da pa po drugi strani tudi v imenu generacij, ki bodo prišle za nami, ni dopustno razvoja načrtovati tako, da bi z razvojem pustošili okolje oziroma naravo in zapustili potomcem svet, v katerem življenje morda celo niti ne bi bilo več mogoče. Ob vsaki razvojni odločitvi je potrebno tehtati in meriti učinke na okolje/naravo in zavrniti predloge, ki bi bili za okolje škodljivi, oziroma načrtovati razvoj tako, da se bo stanje okolja/narave izboljševalo ali vsaj ne slabšalo. Občina Trzin si zelo prizadeva ravnati tako in si zato zelo prizadeva v okviru Ljubljanske urbane regije za nov koncept primestnega in mestnega prometa, ki bi po eni strani bistveno izboljšal stanje na področju mobilnosti (razvoj) in po drugi strani imel pozitivne posledice za okolje/naravo. Tudi ukrepi, ki jih, denimo, na področju prometa sprejemamo v občini, so vsi umerjeni s tega stališča, četudi morda z manjšimi učinki, ki pa se seštevajo. Zato smo se tako trudili čim prej priti do koncesije za zemeljski plin in uvedbo plina na območju cele občine, in še bi lahko naštevali. Ustrezna povezovalna ulica med Mlakami in OIC, ki ne bi omogočala tranzitnega prometa, bi znotraj Trzina zmanjšala razdalje ljudem, ki delajo v OIC, za dva kilometra dnevno, kar bi pomenilo vsak dan 300, 400 kilometrov manj opravljenih vožnje na območju Trzina itn. In s takšno politiko želimo nadaljevati, če bomo seveda dobili mandat za to.

Tone Peršak

Prispevek urednika: Glede na naravo tega prispevka je avtor plačal uporabo prostora v Odsevu za objavo.

OGLAS

Oktobra se bodo občinski stolčki delili na novo

Spoštovane Trzinke in spoštovani Trzinci, v naslednji, septembrski številki Odseva se vam bodo pred letošnjimi lokalnimi volitvami podrobno predstavili kandidati za župana, politične stranke in liste. S svojimi argumenti pa vas bodo seznanili tudi zagovorniki in nasprotniki gradnje pokopališča na Pajkovem hribčku. O lokaciji pokopališča se boste odločali na referendumu, ki bo potekal hkrati z volitvami župana in članov občinskega sveta.

Občinski svet občine Trzin je na septembrski seji sprejel sklep, da se kandidatom za župana ter strankam in listam, ki bodo s kandidati za člane občinskega sveta kandidirale v obeh volilnih enotah, za njihovo promocijo v Odsevu nameni pol strani brezplačnega prostora. Urad župana in Ljudska iniciativa bosta občane z argumenti za in proti gradnji pokopališča na Pajkovem hribčku v septembrskem Odsevu lahko seznanila na celi strani. Listam oziroma posamičnim kandidatom pa bo v septembrskem Odsevu na voljo četrt strani brezplačnega prostora. Če toliko prostora za promocijo kandidatom, stran-

kam in listam ne bo zadoščalo, lahko dodaten prostor tudi kupijo, vendar največ eno stran, cene kupljenega prostora pa so enake tistim, ki veljajo za druge plačane vsebine (oglas).

Kako dolga naj bodo besedila in do kdaj jih je treba poslati?

Da mi člankov ne bo treba prilagajati na pravo dolžino, vse avtorje promocijskih besedil vljudno prosim, naj pošiljajo članke ustreznih dolžin. To pomeni, da smejo imeti članki za celo stran največ 6.500 znakov (s presledki vred), za pol strani največ 3.000 znakov (s presledki vred), za tretjino strani največ 1.700 znakov (s presledki vred), za četrtino strani pa največ 1.200 znakov (s presledki vred). V kolikor želite ob besedilu objaviti še kakšno fotografijo kandidata, mora biti članek še krajši, slika pa dovolj kakovostna (če je digitalna, mora biti velika vsaj 400 KB, v vsakem primeru pa mora biti dovolj ostra). Če pa vam kaj v zvezi z dolžino članka ne bo jasno, me - lepo prosim - pokličite. Članke mi pošiljajte izključno po elektronski pošti na naslov zoran.jereb@siol.net ali pa jih na disketi

oziroma CD-ju oddajte v mapo »Odsev«, ki se nahaja v tajništvo Občine. V to mapo oddajte tudi vse navadne fotografije. Vsi članki bodo pred objavo tudi lektorirani. Če tega ne želite, me na to posebej opozorite.

Vljudno vas prosim, da mi vsa predstavitevna besedila pošljete najkasneje do četrтка, 31. avgusta 2006, če je le možno pa že prej. Septembrski Odsev bo izšel tako kot običajno - dvajsetega v mesecu.

Vsem, ki se boste oktobra potegovali za naklonjenost volivcev, želim prijeten poletni odih ter veliko uspeha na volitvah

Zoran Jereb, glavni in odgovorni urednik

Vabilo na delavnice

Turistično društvo Trzin vas vabi na tradicionalne delavnice, ki se bodo pričele septembra oziroma oktobra. Informacije so na voljo v Občinskem informativnem centru Trzin na Ljubljanski 12f, preko telefona na št. 01 564 47 30 in spletni strani TD www.td-trzin.si.

TD Trzin

Varovanih stanovanj in postelj v domu starejših občanov bo dovolj

Julijski pogovor sva z županom Antonom Peršakom posvetila predvsem velikemu zanimanju za najem varovanih stanovanj ter novostim na področju oskrbe s zemeljskim plinom. Župan pravi, da bodo imeli - tako kot za sprejem v dom starejših občanov - tudi pri najemu varovanih stanovanj prednost občani in občanke občine Trzin, zato ne pričakuje, da bi bilo dvanajst varovanih stanovanj in 48 postelj v domu premalo. Še zlasti zato, ker bo v Trzinu poleg doma starejših občanov in varovanih stanovanj deloval tudi center za pomoč na domu in center za dnevno bivanje starejših, ki bosta nekoliko zmanjšala potrebe tako po varovanih stanovanjih kot tudi po posteljah v domu.

Starejše občane zelo zanimajo varovana stanovanja in mesta v domu starejših občanov, ki se bo gradil v Trzinu. Kam se torej lahko obrnejo občani, ki želijo najeti varovano stanovanje ali si rezervirati prostor v domu?

Če bo šlo vse po načrtih, se bo gradnja varovanih stanovanj in doma starejših občanov začela še letos. Nepremičninski sklad pri Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (ZPIZ), ki bo gradil varovana stanovanja, ima v svojem pravilniku določbo, ki pravi, da imajo pri najemu tovrstnih stanovanj prednost občani tiste občine, v kateri so ta stanovanja zgrajena. Za vodenje okvirne evidence zanimanja za ta stanovanja in dom starejših občanov smo prosili Dom počitka Mengeš, čeprav - kot sem dejal - Dom počitka Mengeš ne gradi teh stanovanj, bo pa njihovim uporabnikom zagotavljal vse oblike pomoči, ki jo bodo potrebovali. Glede na to, da je do vseljivosti teh stanovanj in doma vsaj še eno leto, natančnih podatkov o številu interesentov še nimamo, vemo pa, da je zanimanja veliko.

Se bodo varovana stanovanja prodajala ali zgolj najemala?

Ta stanovanja bodo ostala v lasti nepremičninskega sklada pri ZPIZ-u, in jih ne bo mogoče kupiti, ampak zgolj najeti. To pa zato, da ta stanovanja ohranjajo svoj namen. Če bi jih namreč prodajali, potem bi se po smrti lastnika ta stanovanja dedovala in bi jih dobili v uporabo tisti, ki varovane stanovanja dejansko ne potrebujejo, s tem pa bi se število varovanih stanovanj za tiste, ki jih res potrebujejo, zmanjševalo. Zato bo ta stanovanja mogoče le najeti.

Predvideno število varovanih stanovanj in postelj v domu pa je še vedno dovolj veliko?

Anton Peršak: »Ker poleg varovanih stanovanj in doma starejših občanov načrtujemo tudi center za pomoč na domu ter center za dnevno bivanje starejših, bo varovanih stanovanj in postelj v domu dovolj.«

Po statističnih izračunih bi v Trzinu v domu starejših občanov potrebovali sedem do osem mest na leto. Ker poleg varovanih stanovanj in doma starejših občanov načrtujemo tudi center za pomoč na domu ter center za dnevno bivanje starejših, bo dvanajst varovanih stanovanj in 48 postelj v domu dovolj.

V prejšnjem Odsevu ste občane seznanili s spremembami na področju oskrbe s plinom. Kako bo občina reagirala v primeru, če zemeljski plin postane dražji kot kakšen drug energent, in bi ga začeli občani množično opuščati?

Od takrat, ko smo sklenili koncesijsko pogodbo s Petrolom, je država spremenila zakonsko ureditev, saj je sedaj oskrba z zemeljskim plinom tržna dejavnost, čeprav hkrati vsaj do neke mere ohranja značaj izbirne gospodarske javne službe. Ampak po najnovejših zagotovilih naj bi bila energetska politika države še vedno naravnana tako, da bo zemeljski plin zaradi ekoloških razlogov še vedno cenejši od drugih energentov. O tem smo se pogovarjali tako z našim koncesionarjem kot tudi z ministrstvom za okolje in prostor, ki je pristojno tudi za področje energetike. Bistveno v celotni zgodbi okrog zemeljskega pli-

na pa je to, da je po zakonu razvrstitev porabnikov v tarifne skupine postala obvezna, to pa pomeni, da bodo pri tem krajši konec potegnili najmanjši porabniki plina (gospodinjstva), saj bodo zemeljski plin plačevali po višji ceni kot veliki potrošniki. Občina Trzin pa se že pripravlja na dogovor s koncesionarjem o spremembah koncesijske pogodbe, ki bodo omogočale obračunavanje koncesnine od omrežnine in nam hkrati dopuščale, da se v primeru približevanja cene zemeljskega plina cenam drugih energentov občina odreče koncesijski dajatvi za tisti del plina, ki ga bodo porabila gospodinjstva, in s tem občanom po svojih močeh omogoči nekoliko nižjo ceno.

So takšni dogovori s koncesionarjem dovoljeni oziroma jih zakonodaja sploh dopušča?

Takšni dogovori niso v ničemer sporni, saj gre za odnos med koncendentom in koncesionarjem. Nenazadnje pa mora tudi država skrbeti za svoje državljane, ne samo občine. Sicer pa je o tem treba povedati še nekaj: občanov ne bomo več za vsako ceno silili v uporabo plina, vseeno pa si bomo prizadevali, da bi bilo uporabnikov tega energenta čim več, ker je uporaba zemelj-

skega plina okolju bolj prijazna kot uporaba večine drugih energentov. Ta prizadevanja so del naporov, ki jih naša občina vlaga v varovanje okolja. To se mi zdi pomembno poudariti zaradi tega, ker včasih slišimo, da naša občina nima izdelanega odnosa do okolja. To preprosto ne drži, saj je Občina Trzin ena redkih slovenskih občin, ki imajo izdelan, in ga tudi izvajajo, svoj Lokalni program varstva okolja. Lani smo izvedli nekaj akcij osveščanja občanov in nadzorov, s slednjimi pa nadaljujemo tudi letos. Vlagamo tudi v ekološko vzgojo otrok v šoli. Poleg tega se je naša občina že ob nastanku odločila za koncept trajnostnega razvoja, kar pomeni, da ob vsaki investiciji razmišljamo tudi o njenih vplivih na okolje. Toda tako kot za vsa druga področja tudi za to velja, da v svojih stališčih ne kaže biti fundamentalističen oziroma zahtevati, da bi v imenu domnevne skrbi za okolje povsem ustavili razvoj. Možno je namreč tudi to, da kakšna razvojna odločitev prinaša celo koristi za okolje; recimo ravno načrtno spodbujanje zamenjave energentov ipd.

Toda če prizadevanj občin država ne podpira (ali pa jim celo nasprotuje), so njihova prizadevanja bolj ali manj jalova. Je tako? Seveda je res, da država z zakonodajo določene spremembe lahko tudi onemogoči. Spremembe na področju energetike so res take, da ne gredo povsem v pravo smer. Razlog za to pa vidim zlasti v pritiskih kapitala.

Kako pa petnajst let po slovenski osamosvojitvi ocenjujete naš družbeni razvoj, saj se nekaterim starim delitvam pridružujejo tudi nove, med katerimi je še najbolj boleče blatenje osamosvojitvene vojne?

Takšne ali drugačne delitve so značilne za mnoge manjše narode s travmatično zgodovino. Narodi, ki niso samostojni, težko samostojno in samozavestno določajo svoje strateške cilje, in mi se dejstva, da smo postali samostojna država, še ne zavedamo povsem. Zato po eni strani svojih interesov še nismo povsem definirali, po drugi pa smo zelo ponosni na to, da smo predlani spet postali del ene večje skupnosti, ki nam daje občutek varnosti. Drugo dejstvo, ki ga ne gre spregledati, pa je, da so bili

vsi, ki so danes na oblasti, vzgajani še v nekih drugih okoliščinah, zato tudi ni presenetljivo, da v vseh strankah razmišljajo precej podobno: »Mi smo edini, ki imamo prav; vsi drugi pa se motijo, so pokvarjeni in imajo prikrita interese.«

Ob osamosvojitvi smo bili ogroženi, zato je logično, da smo tedaj zmogli tolikšno mero enotnosti. Toda potem je prišlo obdobje tranzicije, začela se je razraščati tekmovalnost med ljudmi (za položaje in službe) in naraščanje pomena kapitala, vse to pa ljudi razslojuje in razdvaja. Zaradi vse hitrejšega tempa življenja pa obstaja nevarnost, da bomo zaradi vsesplošne naglice zamudili priložnosti, ki se nam ponujajo kot skupnosti in da bomo te napake zelo težko popravili. Zato upam, da bomo o najpomembnejših odločitvah vseeno zmogli potrebno stopnjo soglasja in enotnosti za doseganje zastavljenih ciljev. Popolne enotnosti v teh prizadevanjih verjetno ne bomo dosegli in tako je tudi prav, saj brez različnosti v mnenjih, vendar hkrati tudi brez dialoga, ni napredka.

Besedilo in foto: **Zoran Jereb**

Javna tribuna o odnosu družbe do okolja

Civilna iniciativa Trzin je v sredo, 21. junija, v dvorani kulturnega doma organizirala javno tribuno, katere namen je bil prispevati k osveščanju občanov o pomenu varstva okolja ter priprava na jesenski referendum glede lokacije pokopališča na Pajkovem hribčku.

Kot so povedali organizatorji, so želeli javno tribuno pripraviti že 5. junija, ko praznujemo svetovni dan okolja, a jim je to uspelo nekaj dni kasneje, pa vseeno na poseben, prvi poletni dan. **Miran Šinigoj** je srečanje začel z misljo, da je za Trzince, združene v civilni iniciativi, velik uspeh že to, da so si izborili referendum, da pa v svojih prizadevanjih niso sami, saj jih podpirajo mnogi strokovnjaki s področja varovanja okolja. In res so k sodelovanju povabili nekatera znana imena. **Mag. Hrvoje T. Oršanič** iz Društva za ohranjanje naravne dediščine je predstavil odnos človeka do okolja skozi dolgo zgodovino, vse od paleolitika in do današnjih dni, ko se je ponovno, čeprav še v majhnem odstotku, začela pojavljati povečana skrb človeka za sožitje z naravo. Zgodovinarica, etnologinja in aktivna okoljevarstvenica **Marjeta Keršič Svetel** je na primerih iz tujine prikazala draga, dolgotrajna in zahtevna prizadevanja prebivalcev številnih svetovnih mest, ki si želijo v svoje urbano okolje ponovno vnesti več zelenja in narave, saj so z nepremišljenimi posegi večino tega v preteklosti že zapravili. O pomenu gozdnatih površin in

nujnosti oblikovanja občinskih programov varstva okolja je spregovoril **Karel Lipič**, predsednik Zveze ekoloških gibanj Slovenije, svoje poglede na umeščanje urbanih dejavnosti v naravni prostor pa je podal še **Jože Nemeč** iz Društva za varstvo narave Domžale - Kamnik. Rdeča nit vseh govornikov je bil poudarek, kako velik pomen ima narava za bivanje človeka, kako so gozdovi v urbanem okolju in njegovi okolici še toliko bolj pomembni in kakšno veliko priložnost ima Trzin, da kot bodoči del velemesta ohrani gozd na Pajkovem hribčku neokrnjen ter da vlaga vanj z dolgoročnimi okoljevarstvenimi projekti, kamor pozidave ne sodijo.

Številni prisotni krajanje so ponovno izrazili svoje dvome glede umestitve pokopališča

v ta gozd, svoje argumente pa je želel predstaviti tudi župan **Tone Peršak**, vendar te priložnosti ni dobil. Zbrani so se razšli z misljo, da je občina na področju varovanja okolja naredila že veliko, ima pa možnost, da naredi še več, in naj v Trzinu gozd, ki so ga strokovnjaki prikazali kot pravi biser, ohrani.

Jasna Paladin

Posebno obvestilo za »Žerjavčke«

Zaradi srečanja upokojencev Gorenjske, ki bo 1. septembra v Škofji Loki in se ga bomo udeležili tudi trzinski upokojenci, smo naš predvideni piknik v Dolgi dolini predstavili za en teden - z 2. septembra na 9. september. Prijave za srečanje v Škofji Loki bodo zaključene do 14. avgusta, o čemer vas bomo obvestili tudi z oglasnimi plakati.

Telefonske številke občine Trzin so:
**01/564 45 43, 01/564 45 44,
01/564 45 49 in 01/564 45 50**

Številka faksa je:
01/564 17 72

Uradne ure:
**ponedeljek 8 - 14
sreda 8 - 13 in 14 - 18
petek 8 - 13**

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so vam na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/564 47 30**.

Avgusta bo otroško varstvo dražje za 1,83 oziroma 3,37 odstotka

Na 42. redni seji so trzinski občinski svetniki največ pozornosti namenili drugi obravnavi zazidalnega načrta za Biringovo parkirno hišo. Poleg tega so se seznanili z županovim poročilom o polletni realizaciji letošnjega občinskega proračuna ter sprejeli njegov rebalans, podprli predlagano 1,83 oziroma 3,37 odstotno podražitev otroškega varstva, ki bo začela veljati z avgustom, sprejeli pa so še nekaj sklepov, ki so vezani na izvedbo letošnjih lokalnih volitev.

Najbolj vroča razprava tokratne seje se je med županom **Antonom Peršakom** in **Romeom Podlogarjem**, svetnikom liste Za zeleni Trzin, razvila glede parcele, na kateri bo podjetje Biring zgradilo parkirno hišo. Ker so svetniki v prvi obravnavi zazidalnega načrta za to parcelo upravi naložili, naj se izogne solastništvu te parcele, je slednja z Biringom podpisala pogodbo, po kateri bo tisti del te parcele, ki ga bo zasedala parkirna hiša, v lasti podjetja Biring, preostala tretjina pa (v obliki zelenice) v lasti občine Trzin. **Romeo Podlogar** in **Peter Kralj**, prav tako svetnik liste Za zele-

ni Trzin, sta takšni delitvi te parcele nasprotovala. **Podlogarja** je zanimalo, zakaj še tega dela parcele občina ni prodala Biringu, **Kralj** pa je dodal, da je takšna pogodba v finančnem smislu za občino slaba. Župan jima je odgovoril, da je smisel te poteze v tem, da bi občina v coni ohranila nekaj zelenih površin, poleg tega pa mora ta del parcele ostati v javni lasti tudi zato, ker se na njem nahaja javna infrastruktura. **Marjan Tekavec**, direktor Biringa, je županove besede podprl še z izjavo, da ima občina na tej parceli brezplačno služnost, kar danes ni več pogosta praksa. »Mi smo želeli parkirišča urediti tudi na tem delu parcele, pa nam občinski svet tega ni dovolil,« je še poudaril Tekavec, **Polona Gorše Prusnik**, direktorica občinske uprave, pa dodala, da občina s prodajo tega dela parcele ne bi veliko zaslužila. Tudi **Franc Mušič**, podžupan in svetnik LDS, je menil, da je takšna poteza občine pravilna, saj je namenjena ohranjanju zelenja v coni. **Petra Kralja** je pred glasovanjem zanimalo še, zakaj občinski svetniki niso imeli vpogleda v vsebino te pogodbe, vendar mu je

župan odgovoril, da so si jo lahko ogledali na seji kolegija občinskega sveta.

Višji stroški dela podražili otroško varstvo

Andreja Kočar, županova svetovalka za področje družbenih dejavnosti, je svetnike seznanila z razlogi za podražitev otroškega varstva. Povedala je, da so vzrok za tokratno podražitev višji stroški dela, na katere pa občina nima vpliva. »Zaradi tega se bo cena otroškega varstva za prvo starostno skupino z avgustom povečala za 3,37 odstotka, za drugo starostno skupino pa za 1,83 odstotka,« je napovedala **Kočarjeva**, **Franc Brečko**, ravnatelj OŠ Trzin, pa je dodal, da sta novi ceni (93.545,52 tolarjev za prvo in 67.854,37 tolarjev za drugo starostno skupino) še vedno za nekaj odstotkov pod državnim povprečjem. To dejstvo je nato v razpravi pohvalil **Peter Kralj**, vendar bi bile cene po njegovem mnenju lahko še nižje, če bi občina družinam z najetimi stanovanjskimi posojili priznala olajšave pri plačilu otroškega varstva. Župan je v odgovoru na njegov predlog dejal, da takšna rešitev ne bi dala zelenih rezultatov, ker se nekateri tudi na tem področju znajdejo bolje od drugih in znajo spretno izkoristiti vse ugodnosti, ki so jim ponujene. »Zato bi se lahko zgodilo, da bi s takšnimi olajšavami pomagali tistim, ki tovrstne pomoči sploh ne potrebujejo,« je dejal župan in še enkrat poudaril, da so v občini Trzin v vrtcu praktično vsi otroci in so zaradi tega občinski izdatki za otroško varstvo precej višji kot v občinah z manjšim odstotkom otrok v vrtcih.

V novem mandatu občinski svet večji za enega člana

Svetniki so na seji sprejeli sklep, da se kandidatom za župana ter strankam in listam, ki bodo s kandidati za člane občinskega sveta kandidirale v obeh volilnih enotah, za njihovo promocijo v Odsevu nameni pol strani brezplačnega prostora. Svetniki so podprli predlog **Romea Podlogarja**, da se uradu župana in Ljudski iniciativi za seznanitev občanov z argumenti za in proti gradnji pokopališča na Pajkovem hribčku, v Odsevu nameni cela stran. Listam kandidatov oziroma posamičnim kandidatom pa bo v septembrskem Odsevu na voljo četrt strani brezplačnega prostora. Zaradi povečanja števila prebivalcev občine Trzin bo trzinski občinski svet v novem mandatu sestavljalo 13 in ne več 12 članov. **Zoran Jereb**

Pobude in vprašanja občinskih svetnikov in svetnice

Tudi tokrat so imeli svetniki in svetnica za občinsko upravo pripravljenih kar nekaj pobud in vprašanj.

Miran Župan, svetnik županove Liste za trajnostni razvoj Trzina, je predlagal obnovo cestne signalizacije, saj so zaradi obledelih oznak hitrostne ovire že skoraj »nevidne«. Njegov predlog je podprla tudi **Lilijana Smrekar**, svetnica SD, ki je ob tem opozorila, da bi bilo treba obnoviti tudi nasad vrtnic na gredici pri vходу v Mlake. **Zoran Rink**, svetnik županove Liste za trajnostni razvoj Trzina, je opozoril na poškodovano zaporo mostu čez Pšato pri šoli, predlagal pa je tudi, da bi asfaltirali pot med šolo in Pšato, ker bi s tem olajšali vožnjo z otroškimi vozički. **Peter Kralj** je opozoril na hrup, ki ga na Mengeški cesti povzroča udrtnina na mestu nekdanjega vodnjaka, **dr. Draga Kostevca**, svetnika liste Za zeleni Trzin, pa je zanimalo, ali je medobčinski inšpektorat že začel z delom in na katero telefonsko številko ga občani lahko pokličejo. Poleg tega je predlagal, da bi inšpektorjem v poletnem času naročili, naj pogosteje preverjajo delovni čas trzinskih lokalov. Največ vprašanj in pobud pa je imel tudi tokrat **Romeo Podlogar**. Najprej je upravi predlagal, da poskrbi za bolj kakovostno snemanje sej občinskega sveta, gradivo za občinski svet pa naj bo v prihodnje bolj pregledno, kot je bilo za 42. sejo. Zahteval je tudi fotokopijo pogodbe med Biringom in Občino Trzin, ki se nanaša na parcelo, kjer bo zrasla parkirna hiša. Poleg tega so ga zanimale kvalifikacije občinske urbanistke in kakšna bo ureditev stez za balinanje v ŠRP, do kdaj bodo urejene in koliko bo to stalo. Ker se na Jemčevi cesti pojavljajo poškodbe, ga je zanimalo, ali bodo odpravljene v okviru garancije, izvedeti pa je želel tudi, ali je arhiv preteklih sej občinskega sveta ter zapisnikov odborov in komisij res prevelika obremenitev za občinsko spletno stran.

Počastitev petnajste obletnice bitke v Trzinu in dneva državnosti

O bčina Trzin in trzinska sekcija veteranov vojne za Slovenijo sta v torek, 27. junija, natanko petnajst let po osamosvojitveni bitki v Trzinu, pripravili slovesnost v počastitev spomina na trzinski prispevek k slovenski osamosvojitvi ter letošnjega dneva državnosti. Slovesnosti so se poleg številnih občanov občine Trzin udeležili tudi udeleženci bitke v Trzinu, pripadniki slovenske vojske in policije, župani in podžupani sosednjih občin, protokolarna enota slovenske vojske ter minister za obrambo RS Karl Erjavec.

Župan občine Trzin Anton Peršak je v pozdravnem nagovoru poudaril, da ima slovenska osamosvojitve zelo globoke korenine, saj so se prizadevanja za obstoj Slovencev začela že sredi šestnajstega stoletja, ko je Trubar slovenski narod povezal s prvo knjigo v slovenskem jeziku. »Pred petnajstimi leti pa smo za uspešno osamosvojitve zmogli dovolj enotnosti in skupno voljo vseh, ki so pri osamosvojitvi sodelovali tako ali drugače. Danes ugotovljamo, da je imelo smisel tudi to, da je bilo med nami nekaj dvomljivcev, saj so nas slednji prisilili, da smo se tveganosti naših dejanj še bolj zavedali, vse korake pa še bolj premislili in ničesar prepustili naključju. Še nikoli - niti v času protestantizma, niti po prvi svetovni vojni in niti med drugo svetovno vojno - slovenski narod ni zmožal tolikšne enotnosti, kot jo je pred petnajstimi leti. Ta enotnost si nedvomno zasluži poklon, saj smo še tedaj toliko dozoreli, da smo znali ukrotiti svoj značaj. Najgloblji poklon in hvaležnost pa si nedvomno zaslužijo pripadniki teritorialne obrambe in policisti, ki so se postavili nasproti bolj oboroženim pripadnikom jugoslovanske vojske. Ti fantje in možje, oboroženi predvsem s patriotizmom in zavezani družinam in otrokom, niso vedeli, kako dolgo bo vse skupaj trajalo in kako daleč si bo jugoslovanska armada drznili iti,« je dejal Peršak in nadaljeval: »Z njimi so sodelovali tudi policisti, ki so tedaj dokazali, da niso sposobni varovati le reda in miru, pač pa tudi domovino. Slovenske policije še ni načela gniloba, ki se je tedaj že razraščala po drugih institucijah razpadajoče države. Slovenska policija, v kateri smo še malo pred tem videli orodje komunistične oblasti, se je pravzaprav prerodila v nacionalno osveščeno obrambno silo,« je ob koncu svojega nagovora še povedal župan in se še enkrat zahvalil veteranom vojne za Slovenijo, da so bili v osamosvojitveni vojni pri-

Slavnostni govornik minister za obrambo Karl Erjavec

pravljene žrtvovati svoja življenja in srečno prihodnost svojih družin.

Trzinska bitka je bila ena najpomembnejših

Minister RS za obrambo **Karl Erjavec** pa je v slavnostnem govoru poudaril, da je bila trzinska bitka ena najpomembnejših v osamosvojitveni vojni, saj so ravno v Trzinu jugoslovanski vojski preprečili nadaljevanje poti proti letališču Brnik in njegovo zavzetje, kar bi omogočilo okrepitve jugoslovanske vojske z enotami iz drugih delov Jugoslavije. »Kako pomembna je bila ta bitka, dokazuje tudi dejstvo, da so v njej na jugoslovanski strani sodelovali tudi specialci iz Niša,« je poudaril minister in spomin na Kamničana Eda Peperka, ki je v trzinski bitki izgubil življenje, počastil z minuto molka. V nadaljevanju je Erjavec opozoril na to, da pogosto pozabljamo, s koliko žrtvami skozi celotno zgodovino našega naroda smo prišli do lastne države in da jo kljub temu premalo spoštujemo. Odzval se je tudi na najnovejše poskuse blatenja osamosvojitvene vojne: »Nekateri govorijo celo o tem, da so se med osamosvojitveno vojno dogajali vojni zločini. To se mi zdi nespodobno in neokusno, saj smo Slovenci tedaj zgolj branili svojo legitimno odločitev in si prizadevali za lastno državo. Tedaj so se pojavljali tudi pomisleki, češ, ali smo Slovenci sploh sposobni imeti svojo državo. Danes vidimo, da je bila naša odločitev pravilna, saj smo v zelo kratkem času

postali člani EU, in to je dobra popotnica za nadaljnji razvoj, ki smo ga dolžni zagotoviti našim otrokom, vnukom in v zahvalo vsem tistim, ki so za našo domovino žrtvovali življenja. Ravno sedaj pa smo na novem razpotju, saj se bomo morali odločiti, v katero smer bomo razvijali državo v prihodnje. Tu pa ni prostora za delitve in nabiranje poceni političnih točk. V Evropski uniji se soočamo z veliko večjimi državami, njim pa neenotni ne bomo uspeli konkurirati,« je še povedal minister Erjavec. V nadaljevanju je minister nekaj besed spregovoril še o slovenski vojski in njeni sedanjih vlogi, saj se pojavlja vedno več razprav o tem, ali vojsko sploh še potrebujemo in zakaj sodelujemo v misijah na tujih križnih žariščih. »V globalnem svetu so nam vsa krizna žarišča veliko bližje, kot si mislimo, in vplivajo tudi na naše življenje. Slovenska vojska odhaja na svoje misije na podlagi sklepov OZN in zveze NATO, v njih pa tujim državam pomagamo k boljšemu življenju. To je poslanstvo slovenske vojske,« je še dejal Karl Erjavec in se tudi on zahvalil vsem udeležencem trzinske bitke. Slavnostne govore so z glasbenimi nastopi dopolnili tudi orkester slovenske vojske, mešani pevski zbor Odmev iz Kamnika, domžalski rogisti ter mladi harmonikarji iz Moravč, svoj pečat pa je k spominski slovesnosti prispevala tudi protokolarna enota slovenske vojske.

Besedilo in foto.
Zoran Jereb

Trudimo se, da ponujamo geodetske storitve nadstandardne kakovosti

Tokrat vam predstavljamo eno mlajših trzinskih podjetij. Podjetje Biro Barin, geodetske storitve, svetovanje in inženiring d.o.o. sta namreč Klemen Grad in Jure Podbevšek ustanovila šele lani poleti, dejavnost pa je zanimiva tudi za širšo javnost. Podjetje se namreč ukvarja s tako imenovano inženirsko geodezijo ter področjem zemljiškega katastra, katastra stavb, katastra gospodarske javne infrastrukture in vpisom nepremičnin v zemljiško knjigo.

Podjetje ima danes tri zaposlene, po besedah direktorja Jureta Podbevška pa je nastalo na podlagi večletnega sodelovanja z drugimi geodetskimi podjetji. »S tem smo pridobili določeno znanje, ki nam je skupaj z nekaterimi novimi idejami ter nadgradnjo že pridobljenega znanja omogočilo samostojno pot. Prepričani smo, da so lahko storitve naše stroke še kakovostnejše,« poudarja Podbevšek.

Strankam ponujajo geodetske storitve oziroma izvedbo postopkov za ureditve meja, parcelacije, komasacije, izravnave meja, razmejitve med pravnimi režimi, spremembe vrste rabe in druge. Poleg tega izdelujejo tudi elaborate za vpis stavb oziroma delov stavbe v kataster stavb, elaborate za združitev delov stavb in izločitev dela stavbe ter elaborate za obnovo mej v naravi. »Postopek parcelacije je namenjen delitvi ali združevanju parcel za potrebe prodaje, določitve gradbene parcele, združitve več parcelnih števil v eno itd. Pred parcelacijo pa je treba urediti meje. Slednje je potrebno tudi pri določanju natančnega položaja, oblike in površine zemljiške parcele. Izravnava meje se opravi pri lomljenih linijah meje, komasacija pri združevanju in smiselnemu deljenju parcel na večjih območjih, obnova meje pri vzpostavljanju mejnih znamenj po predhodnem primeru (če je bil izdelan po letu 2000), sprememba vrste rabe pa pri novih gradnjah za vris novega objekta v zemljiški kataster. Postopki v povezavi s katastrom stavb so namenjeni urejanju lastniških razmerij v dvo in večstanovanjskih stavbah. Poleg tega opravljamo tudi geodetske inženirsko-tehnične meritve, opazovanja in druga geodetska dela, povezana s projektiranjem, gradnjo, vzdrževanjem in uporabo objektov, ki zagotavljajo zanesljivost in varno uporabo objekta. Izdelujemo tudi geodetske načrte za projektiranje, gradnjo in vzdrževanje ter geodetske meritve in opazovanja, kadar se zahteva visoka natančnost. Z našimi storitvami lahko pomagamo tudi podjetjem, ki uporabljajo ali

Jure Podbevšek (foto: arhiv Jureta Podbevška)

upravljajo z gospodarsko javno infrastrukturo v državni, občinski ali zasebni lasti. Posebna storitev, ki jo prav tako ponujamo našim naročnikom, pa je tako imenovan celotni geodetski inženiring za potrebe izgradnje stavb in inženirskih objektov. Ta storitev zajema vsa geodetska dela, ki pripeljejo investitorja do želene prodaje, s čimer investitorja razbremenimo vseh posredovanj,« pravi direktor in dodaja, da vse te storitve zahtevajo izdelavo elaboratov in vodenje upravnega postopka, zato so namenjene tako posameznikom (fizičnim osebam) kot tudi pravnim osebam oziroma podjetjem ter lokalnim in državnim institucijam.

Pazljivost pri izbiri geodetskega podjetja ni odveč

Podbevšek pravi, da so razmere na trgu iz dneva v dan težje, saj je podjetij s to dejavnostjo vsak mesec več, konkurenca pa vse oostrejša. »Geodetska stroka se ukvarja z zemljišči, zato lahko nestrokovnost povzroči veliko škode. Ne glede na to pa v naši dejavnosti še vedno obstaja tudi nelojalna konkurenca, zato je pazljivost pri izbira nju podjetja, ki mu naročimo tovrstne storitve, zelo pomembna, cena storitev pa ne sme biti edino merilo pri izbiri izvajalca,« opozarja Podbevšek, ki v naslednjih letih načrtuje rast in kadrovske okrepitve podjetja. »Če bi imeli približno deset zaposle-

nih, bi lahko pokrivali vsa področja v zvezi z nepremičninami - poleg geodetskih storitev še projektiranje, posredovanje in še kaj. Naše stranke bi lahko na enem mestu dobile vse informacije, pomoč pri nepremičninskih poslih in storitve,« pravi direktor podjetja, ki ob tej priložnosti ni pozabil pohvaliti svojih mladih in perspektivnih sodelavcev, ki se pri svojem delu dosledno držijo zakonskih določil, čeprav se tovrstna zakonodaja pri nas hitro spreminja in povzroča precej težav tako upravam kot tudi izvajalcem tovrstnih storitev.

In kako v podjetju Biro Barin ocenjujejo trzinsko podjetniško okolje? »Ker je podjetje nastalo šele pred enim letom, s trzinskim podjetniškim okoljem še nimamo veliko stikov, glede na številčnost podjetij v občini Trzin pa predvidevamo, da je prijazno,« je diplomatsko odgovoril Jure Podbevšek.

Zoran Jereb

Vabilo na delavnice

Turistično društvo Trzin vas vabi na tradicionalne delavnice, ki se bodo pričele septembra oziroma oktobra. Informacije so na voljo v Občinskem informativnem centru Trzin na Ljubljanski 12f, preko telefona na št. 01 564 47 30 in spletne strani TD www.td-trzin.si.

TD Trzin

Struktura poslovnega načrta

Poslovni načrt pripravlja podjetnik predvsem zase. Zanj je načrt pripomoček za načrtovanje in vodenje podjetja ob ustanovitvi ter nadaljnjem poslovanju. Potencialne vlagatelje, banke, ključne dobavitelje in kupce ter razne institucije (lokalne, državne) pa lahko podjetnik z dobrim poslovnim načrtom prepriča v uspeh svojega podjetja in pridobi njihovo sodelovanje. Preko poslovnega načrta tako podjetnik v bistvu »prodaja«
svoj posel.

Obstajajo različne strukture poglavij, ki jih predlagajo avtorji knjig in priročnikov za izdelavo poslovnih načrtov. Vsi avtorji pa so si precej enotni glede vsebine poslovnega načrta, čeprav se lahko število poglavij, njihovo poimenovanje in včasih njihov vrstni red nekoliko razlikujejo. Poglejmo si eno izmed struktur poslovnega načrta:

1. KAZALO: Za bralca je koristna informacija, saj obstaja velika verjetnost, da ne bo bral poslovnega načrta v celoti in v istem zaporedju, kot je napisan.

2. POVZETEK: Tu naj podjetnik jedrnat opiše podjetje in proizvod oziroma storitev, opiše naj ciljni trg, svoje konkurenčne prednosti, možnosti prodaje, ključno osebe in njihovo strokovno usposobljenost. Navede naj pomembnejše finančne podatke in na privlačen način predstavi edinstvenost poslovne priložnosti; tako bralca poskuša prepričati, da gre za pravo priložnost in da je načrt vredno prebrati do konca.

3. OPIS POSLA IN PANOGE: Podjetnik naj natančno definira pravno-formalne podrobnosti o bodočem poslu oziroma podjetju (ustanovitev podjetja, registracija dejavnosti, kratak opis ponudbe podjetja). Predstavi naj panogo, v kateri bo nastopalo njegovo podjetje, stopnjo razvoja panoge in njene perspektive.

4. PROIZVOD oziroma **STORITEV:** To poglavje naj vključuje predstavitev proizvoda oziroma storitve, navedbo prednosti in slabosti le-tega ter opis potreb, ki se pojavljajo na trgu, in morebitnih težav na trgu, povezanih s proizvodom oziroma storitvijo podjetja. Pomemben je tudi podatek, ali lahko z nadaljnjim razvojem obdrži konkurenčnost proizvoda/storitve. Podjetnik naj pojasni tudi zakonske okvire (patenti, licence).

5. TRŽNA ANALIZA: Podjetnik naj opiše, na katerem trgu želi nastopiti, kakšen tržni delež ima oziroma predvideva, da ga bo dosegel. Prikaže naj velikost trga po prometu in številu podjetij, značilnosti trga (smernice rasti, zaposlenost), razvoj trga, njegov potencial in rast. Določi naj, kateri so njegovi ciljni kupci, dobavitelji in glavni konkurenti. Poudari naj tudi, kateri so ključni dejavniki za uspešen tržni nastop in kako bo dosegel »preboj«
na trgu.

6. KONKURENCA: Prikaz neposrednih in

Mag. Julija Herle (Foto: arhiv Julije Herle)

posrednih konkurentov, vrsta in obseg njihove prodaje, čas prisotnosti na trgu, tržne niše konkurence ter prednosti in slabosti vsakega konkurenta.

7. DELOVNI NAČRT: Podjetnik naj opiše tehnologijo, ki jo potrebuje, kaj že ima in kako bo pridobil preostalo. Določi lokacijo obrata, potrebne prostore in opremo. V to poglavje naj vključi tudi problematiko nabave, skladiščenja in prevoza, ki lahko občutno vpliva na stroške oziroma potreben obratni kapital.

8. NAČRT TRŽENJA: To poglavje zajema strategijo nastopa na trgu, način prodaje in distribucije, oblikovanje cen, katere oblike trženja komuniciranja in promocije bo uporabil podjetnik. Če proizvod potrebuje servis in garancijo, naj opiše tudi ta vidik (to je eden najbolj pomembnih delov poslovnega načrta).

9. VODSTVENA SKUPINA in **KADRI:** Podjetnik naj napiše kratak življenjepis vseh ključnih oseb v svojem podjetju in predstavi njihovo strokovno usposobljenost. Določi naj, kakšne odgovornosti in pooblastila bo dal posameznikom, kakšno organizacijo in kontrolo nad delom teh oseb bo imel in kako jih bo mo-

tiviral. Pojasni naj, ali bo navezal stike s svetovalnimi organizacijami in najel druge zunanje strokovnjake. Če bo te osebe kasneje vključil kot (so)lastnike in družbenike, to običajno zapiše že v poslovni načrt.

10. FINANČNI NAČRT: Vključuje projekcije bilance stanja, izkaz uspeha in denarnih tokov. Predvidi naj torej, koliko denarja potrebuje za začetek poslovanja in kako ga bo porabil. Prikaže naj točko preloma (ta nastopi pri tistem obsegu poslovanja, pri katerem celotni prihodki pokrijejo celotne stroške v podjetju $TR=TC$), kdaj pričakuje dobiček in kako ga bo delil. Finančne projekcije naj bodo pripravljene za prvih 3 do 5 let poslovanja.

11. TERMIŃSKI NAČRT: Z razporeditvijo nalog in pristojnosti podjetnik v terminskem načrtu določi, kaj je treba narediti, kdo bo to naredil in kdaj oziroma kako bo časovno uresničeval plan od zagona podjetja do uspešnega poslovanja. Pove naj tudi, kako bo zagotovil kontrolo nad uresničevanjem plana.

12. KRITIČNA TVEGANJA IN PROBLEMI: Podjetnik naj napiše, kakšne ovire in probleme pričakuje ter kako bo reagiral nanje oziroma kako jih bo reševal, če bo do njih dejansko prišlo. Pomembno je tudi, da pojasni, kako lahko zmanjša tveganje za nastanek problemov, saj kontrolirano tveganje ali tveganje s premislekom in pripravljenostjo na reakcijo ločuje podjetnika od hazarderja.

13. PRILOGE: Tukaj podjetnik poda vse podrobnejše podatke in informacije, ki se nanašajo na poslovanje podjetja, in jih ni bilo smotno vključiti v ostala poglavja poslovnega načrta. (npr: podrobne specifikacije izdelkov, trženjske brošure in prospekti, podrobne finančne analize, biografije vodilnih vodstvenih delavcev itd.).

Verjemite torej v svoj posel in predvsem vase ter se pogumno podajte v podjetniške vode. Srečno!

mag. Julija Herle

Več informacij o izdelavi poslovnega načrta

- **Ray M. Cassar**, prevod mag. Gregor Horžen: Kako pripraviti poslovni načrt?, JAPTI, 2004
- **Glas Miroslav:** Moj poslovni načrt - Kako naj pripravim poslovni načrt za uspešen posel?, PCMG in ZRSZ, Ljubljana, 1999.
- **Vidic Franci:** Priročnik za poslovni načrt za tehnološke inovacije, PCMG in ZRSZ, Ljubljana, 1999.
- **Plut Edvard:** Poslovni načrt - Vaš svetovalec in pripomoček za pripravo poslovnega načrta, Creativ d.o.o., Murska Sobota, 2000.
- **Glas Miroslav:** Poslovni načrt podjetnika, GEA Collega, Ljubljana, 1991.
- Na trgu obstajajo tudi računalniški programi kot orodje za sestavo poslovnega načrta:
  - <http://www.creativ.si> - Kako izdelati poslovni načrt
  - <http://www.oikos.si> - Vsebina poslovnega načrta
  - lokalni podjetniški centri

Najprej poklicna kariera, potem otroci...

Ob letošnjem 15. maju, mednarodnem dnevu družine, smo lahko prebrali kar nekaj suhoparnih števil, pa tudi zanimivih podatkov, ki kažejo na to, da družina danes ni več tisto, kar je bila nekoč. Nekateri pravijo, da je družina v krizi, kljub temu da je njen sloves osnovne celice v družbi zelo velik. Družina je tista, v kateri odrasčajo otroci in iz katere prinašajo s seboj miselne vzorce, ki jih vodijo v življenju.

Statistični urad Slovenije (SURS) je ob dnevu družine o družinah v Sloveniji objavil podatke, ki temeljijo na popisu prebivalstva v letu 2002. Statistično je družina opredeljena kot življenjska skupnost dveh ali več oseb v istem gospodinjstvu, ki so med seboj povezani s poroko, partnerstvom in/ali starševstvom. Družina je lahko par brez otrok, par z enim ali več otroki ali eden izmed staršev z enim ali več otroki. Pri tem ni pomembno, koliko je otrok star, bistveno je le, da še nima svoje družine (zakonca, partnerja in/ali otroka). Število družin se v Sloveniji povečuje, a so vse manjše. Leta 2002 je bilo v Sloveniji 556 tisoč družin. Najpogostejši tip družine je poročen par z otroki, vendar je vse več skupnosti, v katerih partnerja nista poročena, a imata otroke. Slovenska družina šteje v povprečju 3,1 člana, skoraj vsaka peta družina v Sloveniji pa je enostarševska. Število slednjih se je od leta 1981 podvojilo, večina od teh so matere z otroki. V Sloveniji se označujejo kot velike družine tiste, ki imajo tri otroke in več; takih je le devet odstotkov. Velike družine z otroki, mlajšimi od 18 let (oziroma 26 let, če se še izobražujejo), enkrat letno prejmejo dodatek za veliko družino. V letu 2005 ga je prejelo 24.962 družin.

Družine v Evropski uniji

Eurostat je ob mednarodnem dnevu družine objavil nič kaj ugodne podatke, ki povedo, da v Evropski uniji družina pravzaprav ni več vrednota. Število ločitev narašča, v zunajzakonskih skupnostih pa se rodi kar tretjina otrok. Na dve poroki pride ena ločitev; najmanj ločitev je na Irskem in v Italiji ter na Malti, kjer je prepovedana, na vrhu po številu ločitev pa so v Estoniji, Litvi in na Češkem. V EU je bilo leta 2004 na 1000 prebivalcev v povprečju 4,8 poroke in 2,1 ločitve. Pri nas so bili podatki še bolj zaskrbljujoči: na 1000 prebivalcev samo 3,3 poroke in 1,2 ločitev. V Evropski uniji sodi Slovenija po podatkih Eurostata med države, ki imajo malo velikih družin. Primerjamo se lahko z baltičskimi državami in Češko, kjer je delež velikih družin pod desetimi odstotki. Med državami, ki so v Ev-

Družine po številu otrok v Sloveniji in v občini Trzin

	skupaj	brez otrok	1 otrok	2 otroka	3 otroci in več
SLOVENIJA - število družin v odstotkih	555.945 100	127.642 23	208.018 37	181.865 33	38.420 7
Občina Trzin - število družin v odstotkih	994 100	198 20	376 38	353 36	67 7

Vir: SURS, Popis prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj 2002

Družine po tipu v Sloveniji in v občini Trzin

	skupaj	zakonski par brez otrok	zakonski par z otroki	mati z otroki	oče z otroki	zunajzakonska partnerja brez otrok	zunajzakonska partnerja z otroki
SLOVENIJA - število družin v odstotkih	555.945 100	114.835 21	294.726 53	89.683 16	14.609 3	12.807 2	29.285 5
Občina Trzin - število družin v odstotkih	994 100	168 17	570 57	148 15	34 3	30 3	44 4

Vir: SURS, Popis prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj 2002

ropsko unijo vstopile hkrati s Slovenijo, imata Slovaška in Poljska skoraj enkrat več velikih družin, kot jih ima Slovenija. Največ takih družin je na Irskem, kjer živijo najmanj trije otroci v vsaki tretji družini, na Cipru pa v vsaki četrti družini.

V Sloveniji vse manj otrok

Doslej smo lahko prebrali številna razmišljanja o tem, zakaj kaže družini v Sloveniji tako slabo. Nekateri iščejo odgovore v negotovih razmerah pri zaposlovanju, daljšem delovnem času, ki večinoma presega osem ur, pa tudi v oteženem uveljavljanju porodniškega dopusta oziroma starševstva, ki večinoma predstavlja oviro na delovnem mestu, za napredovanje in doseganje zelenega materialnega stanja. Kljub vsemu pa ne more držati trditev, da je samo materialno stanje tisto, ki pomaga pri odločitvi za otroka. Za zgrešeno se izkaže, ko pogledamo podatke o rodnosti v posameznih občinah v Sloveniji. Znano je, da je najvišja rodnost v občinah Horjul, Žužemberk, Železniki, Loški Potok, Bloke in Poljane, ki ne sodijo med bogate. Verjetno imajo prav tisti, ki trdijo, da si hočejo mladi najprej ustvariti uspešno poklicno kariero, pridobiti čim več materialnih dobrin in se predajati užitek. Tako je pač vsesplošno uveljavljeno mnenje v družbi, kar se začinja že v rosni mladosti in

spremlja mlade tudi v nadaljnjem življenju. Logično je, da se na ta način oblikuje sebičen pogled na življenje, v katerem je osnovni smisel zadovoljevanje lastnih potreb, zagledanost vase in pomanjkanje socialnega čuta.

Res pa je, da je bolje, da ljudje, ki niso pripravljeni na odgovornosti, ki jih prinaša starševstvo, sploh nimajo otrok. Taki ljudje bi vzgojili otroke, ki ne bi bili deležni ljubezni, ki jo potrebujejo, saj bi bili otroci le ovira v njihovem življenju in egoizmu. Upati je, da bodo ljudje spoznali, da nesmiselno pehanje za užitki le ne odtehta vrednot, ki jih nudi družina, seveda tista prava, ki je vredna svojega imena.

Julija Logar

Posebno obvestilo za »Žerjavčke«

Zaradi srečanja upokojencev Gorenjske, ki bo 1. septembra v Škofji Loki in se ga bomo udeležili tudi trzinski upokojenci, smo naš predvideni piknik v Dolgi dolini predstavili za en teden - z 2. septembra na 9. september. Prijave za srečanje v Škofji Loki bodo zaključene do 14. avgusta, o čemer vas bomo obvestili tudi z oglasnimi plakati.

Os LEADER v novem programskem obdobju

Na delavnici za pripraviljavce oziroma upraviljavce razvojnih programov podeželja (RPP) je gospa Kokolj Prošek z Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (MKGP) udeležence seznanila z izvajanjem 4. osi (osi LEADER) v novem programskem obdobju 2007 do 2013.

Splošni cilj osi LEADER je izboljšanje upravljanja in izkoriščanja razvojnega potenciala podeželskih območij z naslednjimi prednostnimi nalogami:

- pridobivanje strokovnih znanj in spodbujanje prebivalcev podeželja,
- podpora delovanju javno - zasebnih partnerstev (lokalnih akcijskih skupin) na podeželskih območjih in
- podpora izvajanju lokalnih razvojnih strategij (izbor in izvajanje prednostnih projektov na območju lokalnih akcijskih skupin - LAS).

Prvine načela LEADER, ki jih navaja uredba sveta EU o podpori za razvoj podeželja, so: območne lokalne razvojne strate-

gije, lokalna javno - zasebna partnerstva, pristop od spodaj navzgor, večsektorska priprava in izvedba strategije, izvajanje inovativnih pristopov, izvajanje projektov sodelovanja ter vzpostavitev mreže lokalnih partnerstev. Partnerski pristop lokalnega razvoja izvajajo lokalne akcijske skupine (LAS), ki izdelajo lokalno razvojno strategijo, zasnovano na načelih LEADER, in so obenem odgovorne za njeno izvedbo. LAS mora biti oblikovana tripartitno, kar pomeni zastopanost tako posameznikov, interesnih združenj in društev kot tudi javnih institucij in gospodarskih subjektov. Pri odločanju v LAS morajo vsaj polovico glasov prispevati ekonomski in socialni partnerji in predstavniki civilne družbe. LAS so lahko (pravno - formalno) različno organizirane, biti pa morajo sposobne skrbeti za javna sredstva, organizirati in upravljati skupni interes ter določiti in izvajati razvojno strategijo območja, kar je vsekakor zahtevna naloga. Pomemben vidik izvajanja nalog LAS je tudi, da je zago-

tovljena kritična masa na področju človeških, finančnih in ekonomskih virov ter da gre za jasno geografsko opredeljen in zaočrtan teritorij.

Cilj MKGP je, da bo do leta 2013 na območju države vzpostavljenih 20 delujočih LAS, ki bodo izbrane na več razpisih ministrstva ob upoštevanju posebnih, nekaterih že znanih in drugih naknadno določenih kriterijev. Vsekakor je tudi namen našega RPP območja osmih občin, da postane ena od njih! Zato nas v poletnem in še posebno jesenskem času čaka odgovorno delo, da se na vzpostavitev LAS kar najbolje pripravimo, saj bo prvi razpis predvidoma objavljen že v začetku leta 2007. O vseh aktualnih informacijah za vzpostavitev LAS vas bomo sproti obveščali preko občinskih javnih medijev; vabimo vas k aktivnemu sodelovanju!

Za dodatne informacije se obrnite na telefon: 8962 713 ali e-mail:

sasa.ceglar@cr-litija.si

Center za razvoj Litija

Pisma bralcev

Kako naprej?

V kratki zgodovini samostojne občine je moral Trzin najprej urediti stvari, o nujnosti katerih smo se strinjali vsi. Vse te naloge sicer še niso končane, toda Trzin je dokazal, da je sposoben uspešno delovati tudi kot samostojna občina. Vendar se to romantično obdobje vsesplošnega soglasja nepreklicno izteka. Če izvzame obvoznico in kulturni dom, bomo s pridobitvami v naslednjem koraku mnogim sicer olajšali ali polepšali življenje, vnaprejšnjega brezpogojnega soglasja o njih pa najbrž ne bo več.

Lepo je imeti knjižnico in zdravniško ambulanto in ponosni smo na te pridobitve. Toda res je tudi, da bo nabor knjig v naši knjižnici vedno omejen, mnogi bodo še vedno imeli svojega zdravnika v Ljubljani in dežurni zdravnik bo v Domžalah. Teh dobrin torej ne bodo uživali vsi ali pa nam bodo nedostopne ravno takrat, ko bi jih najbolj potrebovali. Podoben razmislek velja tudi za zobozdravnika in lekarno. Pričakovanja občanov za naprej so velika, predvsem pa se razhajajo. Nekateri težko čakajo nogometno igrišče, drugi dom za starejše, spet tretji kolesarske steze ali gozdno učno pot. In nedvomno si vsi želimo rešiti trenutno najbolj vročo temo, pokopališče. Menim, da bomo bolj zadovoljni, če bo-

mo razhajanja usklajevali z dogovarjanjem in ne s preglasovanjem, morda le za en glas. Glasovanje je morda res temelj demokracije, toda tisti srednjih let se gotovo spominjajo, da smo bili v Jugoslaviji Slovenci pogosto preglasovani in da nam je bilo zato v tisti skupnosti neprijetno in je nismo čutili za svojo domovino. Domovina ne more biti polovici ljudi ustrežljiva mati, drugi polovici pa zadirčna mačeha! In kaj je občina drugega kot nekakšna majhna domovina?

Še najlažje bomo uskladili tiste interese, ki jih bomo lahko uredili zgolj z denarjem. Trzin je k sreči bogat, in bodo vsi prej ali slej prišli na vrsto. Najtežje bo s tistimi, ki bodo zahtevali poseg v prostor; Trzin je pač majhen kraj in prostora bo imel vedno premalo. Kmetijska zemlja je zaščiten, in tako ostane le še gozd, za katerega je zakonodajalec v kratki pameti odločil, da je manjvredno zemljišče. Toda Trzin tudi z gozdom ni bogato poraščen, do slovenskega povprečja nam ga manjka celih 130 hektarov. Prepričan sem, da je za Trzin dolgoročno od vsega najbolj pomembno, da ohrani ravno svoj gozd. Argumentov za to je veliko, navedel bom le enega. Kvaliteta zraka okrog nas je vedno slabša, o tem priča vztrajno naraščanje števila obolenj dihal pri otrocih. Ti so v času rasti še posebej občutljivi in mladostna obolenja včasih povzročijo posledice

za vse življenje. Dejstvo je, da prav gozd v neposredni bližini prebivališč zagotavlja neprimerno bolj zdrav zrak kot še tako drage klimatske naprave, ionizatorji in vlažilci zraka.

Nedvomno v Trzinu nikoli ne bomo mogli imeti prav vsega. Pa si to resnično želimo? Kaj res moramo imeti vse svoje, kakor so včasih Butalci tekmovali s Tepančani? Svojo občino smo vendar izglasovali predvsem zato, da nam ne bodo Domžalčani ukazovali, kaj potrebujemo in kje lahko gradimo in kdaj in kako visoko, temveč bomo o tem odločali sami. Ne pustimo si torej od nikogar vsiljevati odločitve o tem, kaj in kdaj bomo gradili. Vsem nam je jasno, da v Trzinu nikoli ne bomo imeli ne svoje elektrarne in ne svojega smetišča, pa naj preveč vnet zakonodajalec predpiše, kar hoče. In vendar si ne svetimo s svečami in tudi odpadki se nam ne kopičijo po cestah. Očitno lahko torej svoje interese zadovoljimo tudi v sožitju z bližnjimi ali daljnimi sosedi. Ali ne bi morda, če ne bomo našli res primerne in za veliko večino ljudi sprejemljive lokacije za pokopališče, razmislili tudi o tem, da bi v bližini cerkve poiskali prostor za majhen spominski park, namenjen žarnim pokopom, na tradicionalen način pa bi svojce še vedno pokopavali v Mengšu ali Domžalah?

Drago Kostevc

Še o letošnjih občinskih nagrajencih

Odgovor na članek, ki ga je v junijemskem Odsevu napisal gospod Zoran Rink, predsednik Komisije občinskega sveta Občine Trzin za občinska priznanja, proslave in promocijo občine.

Hvala za pohvale za ustanovitev pevskega zboru DU Žerjavčki Trzin (vseh ustanoviteljev je bilo deset). Veselilo bi me, če bi bila ta pohvala namenjena pevskega zboru, ki je bil ustanovljen januarja 2001, to je več kot 30 let po zadnjem pevskega zboru v Trzinu. Pri navedenem članku sem bila pozorna, da avtor ni opazil, da sem o zadnji pisala v prvi osebi, torej sem pisala v svojem imenu in ne s stališč skupine, ki je ustanovila pevskega zbor, saj za pisanje njihovega mnenja nisem imela pooblastil. Zato je bilo moje takratno pisanje pravilno. Pripomba g. Rinka, »da gospa Lučka prav ta pevskega zbor pooseblja«, je nesmiselna. Raba te besede je nepravilna tudi po Slovarju slovenskega knjižnega jezika (stran 918), in je pripomba na moj račun neutemeljena, nesmiselna.

Tudi moj položaj v pevskega zboru je avtorju članka znan: od nastanka zboru

ra sem zanj opravljala tajniška dela. To zadolžitev bom nepreklicno prenehala opravljati od letošnjega oktobra dalje, ker menim, da je v to funkcijo treba vključiti ostale pevce in pevke mešanega pevskega zboru DU Žerjavčki Trzin.

Še vedno vztrajam, da je pristojna komisija prezrla delovanje pevskega zboru, čeprav ta deluje že pet let, in to v veselje in zadovoljstvo vseh prebivalcev občine, posebno tistih, ki so odšli iz Trzina v domove starejših in so jih ti pevci že večkrat obiskali. Nadalje ne vem, na osnovi katerih podatkov avtor članka trdi, da se je komisija v letu 2006 pravilno odločila in da je takega mnenja več občanov kot tistih, ki temu nasprotujejo. Pomanjkljivost te trditve je v tem, da v članku ni dokazov, čeprav bi bilo prav, da se jih javnosti pokaže. Zadnja moja pripomba pa se nanaša na izključitev članov komisije - ta moja pripomba ni prav nič smešna. Nasprotno - temelji na zakonodaji, tudi na ustavi Republike Slovenije, zato predlagam, da o tem pristojna služba naše občine pridobi mnenje strokovnjakov izven naše občine.

S to mislijo zaključujem polemiko o dodelitvi občinskih nagrad v letu 2006. **Lucija Zupan**

Pismo županu

Približuje se jesen, s tem pa tudi konec drugega mandata župana občine Trzin, Antona Peršaka. V tem času je bilo veliko narejenega, zagotovo pa ne vse, kar je bilo obljubljeno v predvolilnem času, pa tudi med samim mandatom župana.

26. maja 2006 je tako minilo eno leto od prodaje občinskega zemljišča (šifra zadeve 39200-1/2004, z dne 26.5.2005, pod številko ž-29/2005) in obljube župana gospoda Peršaka glede ureditve stopnišča na Cankarjevi ulici. Citiram stališča župana občine Trzin, zapisano v knjigi pripomb in predlogov, ki je bila za občane odprta v času postopka priprave Odloka o spremembah in dopolnitvah PUP-a za dopolnilno gradnjo:

Zemljišče, kjer so obstoječe stopnice kot peš povezava Cankarjeve ulice in ulice Kamniškega bataljona, je le delno v lasti občine (op. po prodaji zemljišča ni več v lasti občine), delno pa je privatna lastnina. Občina bo poskusila pridobiti soglasje oz. služnost od lastnikov zemljišča, da bo lahko izvajala kakršno koli delo na stopnišču.

Moja vprašanja so naslednja:

- kakšen gospodar je Občina Trzin, da občinsko zemljišče proda privatniku

in se nato z njim dogovarja in »poskuša pridobiti soglasje oziroma služnost zemljišča«?

- kaj je bilo narejenega v enem letu po mojem vprašanju v knjigi pripomb in predlogov in po sprejetem županovem stališču do tega vprašanja?

- je bil odgovor župana morda le nujna formalnost na moje pripombe?

Stopnice, ki vodijo iz slepe Cankarjeve ulice po brežini na ulico Kamniškega bataljona, so za nas, pešce, nujno potrebne, pa so nanje pozabili že pri načrtovanju naselja. V svojih člankih gospod Peršak zelo rad piše o kakovosti življenja. Kakšna kakovost življenja pa je to, če bi morali stanovalci vsakokrat, ko bi šli v trgovino, na železniško, avtobusno postajo ali po kakršnihkoli drugih opravkih, ki nas s Cankarjeve vodijo na ulico Kamniškega bataljona, naokoli po Župančičevi ulici? Gibanje res ne škodi, vendar si za rekreacijo sam izbereš čas in kraj, ne pa da je nujna, če hočeš sploh kam priti od svojega doma. Omenjene stopnice so po razkopavanju zaradi napeljave plinovoda v še slabšem stanju, kot so bile pred razkopavanjem, in so nujno potrebne popravila.

Sonja Vesel,
stanujoča na Cankarjevi ulici

Cukrarna

Strahovi ne živijo več, pravijo ljudje.

A danes sem videl resnično velikega, živega, ne boš mi verjel, prijatelj.

A lahko bi prisegel pri bogu ali hudiču ter globoko zaklel.

Videl sem siromaštvo in bedo, pravi strah, okradena in le gola človeška življenja.

Debeli in mračni zidovi- strah človeka obide; siromaštvo in bedo, tuberkuloza žal še vedno po tolikih letih človeka razjeda.

Cukrarna, to je ta vřliki strah.

Tega danes sem videl!

Prekleta Cukrarna sta Dragotin Kette in Cankar že pela.

Tuberkuloza in beda, dva dobra soseda, zdaj eden, zdaj drugi telo ali dušo razjeda, po vrhu tega še pijača- v obupu, če se le da...

Da mera bo polna, skozi streho na glavo še voda curlja.

Prekleta stara čarovnica,

le zakaj si tako močno grajena.

Si kot grad brez oken in vrat,

kajti težko že od nekdaj človeška dobrota v to hišo si izbrala svoja je pota.

Najprej si delavce izžemala

v svojem strupenem drobovju,

nato gostila si razne gospode in fine gospe, ko odšle so le te, vojake, konjarje.

Nato pele so statve.

Ko so utihnile te,

kdo ve, kdo vse ni bil naseljen

v tebi, sam bog ve, do današnjega dne.

Kette, Cankar in Murn...

Dolgo, dolgo je že od tega...

Sram me je, da sem človek postal, od njih nekdo je dejal.

Črn madež je tudi na meni ostal, siromaštvo in beda...

Cukrarna! Kot da mi črv dušo razjeda.

Počakaj, prijatelj, kam greš?

Kaj res me ne slišiš-postoj za trenutek!

Kako topla in lepa beseda.

Življenje pa gre svojo pot,

kot ta in še tisoč drugih zgodb.

Čas teče, nič ne reče,

mu živahen je korak- le nasmeh je vsak dan bolj grenak.

Emil Milan Kuferšin

V mladih brezah gnezdiyo sanje

Kako opisati občutke in orisati večer, ki si ga doživel, pa ne najdeš besed, da bi poudaril vso veličino dogodka in te občutke prenesel na bralca? Okrog trideset sladokuscev nas je imelo priložnost prisostvovati imenitni predstavitvi pesnikov, ki so brali svojo poezijo z njim lastnim občutjem. To je bil res enkratni dogodek, za opis katerega ti zmanjka presežnikov. Skratka, bilo je enkratno, veličastno, neponovljivo... Le kako je županu uspelo privabiti taka imena, legende slovenske poezije v ta majhni Trzin? Ujel sem stavek Iva Minattija: »Veš, Tone (Peršak), ne vem, kako si me spravil sem, ker sicer nikamor ne hodim.«

Opazoval sem zakonski par, ki je sedel desno od mene, kako je pazljivo in z uzi-vaškim izrazom na licu spremljal dogajanje na odru. In spomnil sem se, da ju vidim skoraj na vsaki kulturni prireditvi, v javnosti pa se ne izpostavljata. Takšni so pravi, tihi ljubitelji lepih umetnosti! Naj na kratko predstavim sodelujoče z namenom, da vsem odsotnim pričaram vsaj malo občutij, ki smo jih bili obilo deležni navzoči: **Ivo Minatti** je danes starosta med slovenskimi pesniki, saj jih šteje že čez osemdeset. Začel je kot partizanski pesnik Kajuhove generacije, vendar je bil že v svojih začetkih manj neposredno udaren kot nekateri drugi partizanski pesniki in veliko bolj oseben v svoji poeziji, ki je skušala ujeti razpoloženje in reflektirati dogajanje. Štejejo ga med prve in vodilne pesnike tako imenovane intimistične smeri, ki je presegla lo-patarstvo v povojni poeziji. V zvezi z njim literarni zgodovinarji omenjajo impresionizem, navezovanje na izročilo nove romantike in kasnejšega ekspresionizma ter melanholijo in elegičnost kot nekak trajni pridih njegove poezije. Napisal je vrsto zbirk, od prve z naslovom S poti v letu 1947 dalje. V srca pa se je Sloven-cem usidral z znano pesmijo Nekoga mo-raš imeti rad... **Neža Maurer** je ena najbolj aktivnih in priljubljenih slovenskih pesnic, vedno navzoča tudi na prireditvah, ki jih organizira slovenski center PEN. Sodi že v generacijo, ki je začela pesniti po NOB in je svojo prvo zbirko Skorja dlani in skorja kruha izdala leta 1969, po tej pa še veliko zbirk za otroke in odrasle in tudi precej prozskih del, zla-sti črtic, povesti itd. Poleg izrazito nepo-sredne in čisto nič preračunljive ljube-zenske lirike piše tudi nekakšno ljube-zensko poezijo, namenjeno življenju kot življenju, upesnjuje pa tudi neke vrste mi-rovnostvo (izbor pesmi Litanije za mir iz leta 1991). Za Nežo je značilno, da je še

vedno zelo aktivna in hkrati zelo priljubljena pesnica, ki še vedno izredno rado-živo spremlja vse, kar se dogaja okrog nje. Poslušalci jo imajo radi prav zaradi te njene neposrednosti in odprtosti. **Ervin Fritz** je poznan kot dramatik in dra-maturg, kot pesnik se odlikuje z neke vr-ste reflektivno satiričnostjo in ironijo; recimo z nekakšno villonovsko potezo v odnosu do življenja, ki jo je bilo opaziti tudi pri Menartu; poznavalci pa poudar-jajo tudi stik z Brechtom, ki ga je E. Fritz tudi prevajal. Brecht je v tej poveza-vi najbrž pomemben kot avtor, ki je želel s svojo literaturo in gledališčem spremi-njati svet. To naj bi bilo značilno tudi za Fritzovo stališče, še posebej najbrž za njegovo satirično dramatiko. Pisal je tudi besedila za songe, celo za dramska dela drugih avtorjev. Fritz piše tako rekoč vse, od radijskih in televizijskih iger ter otroš-kih iger do pesmi, ki v večini primerov izpovedujejo, hkrati reflektirajo in pogo-sto tudi izrazito ironizirajo življenjske si-tuacije. **Maja Vidmar** je pesnica, ki je bila v zadnjem letu deležna dveh največjih priznanj, ki jih lahko dobi pesnik ali pe-snica v Sloveniji. Dobila je nagrado Pre-šernovega sklada in Jenkovo nagrado, ki jo slovenski pesniki praviloma najvišje cenijo zato, ker nagrajenca izberejo pe-sniki, torej njegovi kolegi in hkrati tek-meci. Maja, ki je dodatno pozornost in priznanja izzvala zlasti z zbirko Priso-tnost, ki je izšla v lanskem letu, naj bi po mnenju poznavalcev poezije izstopala zlasti s pesniškim tematiziranjem eroti-čnosti oziroma erotizma, kar poudarjajo tako rekoč vsi, ki pišejo in govorijo o nje-ni poeziji in na kar so opozorili že ob izi-du njene prve zbirke Razdalje telesa leta 1984. **Uroš Zupan** je pesnik poezije, ki ji uspeva vzpostaviti pesniški dialog z na videz nevrednimi pojavi sodobnega živ-ljenja; na primer z junaki družabnih kro-nik, rumenega tiska, estrade, profesional-nega nogometa, torej tudi s tako imeno-vanimi pop-ikonami in pojavi množične kulture. Svojo prvo zbirko Sutre je izdal leta 1991 in naslednjo že leta 1993 in ta-ko do zadnje in seveda še zdaleč ne po-slednje Jesensko listje. V oznakah njego-ve poezije preberemo mnenja, da gre za avtorja, ki nadaljuje tok tako imenovane bitniške poezije, pri čemer je za njegove pesmi značilno, da so zelo tekoče in mu-zikalne, a da hkrati vključujejo zelo ra-znorodne vsebinske elemente in pričajo o avtorjevi izjemni imaginaciji. Predstav-ljajo ga kot prvo ali vsaj eno najpomem-bnejših osebnosti njegove pesniške gene-racije, kar se kaže tudi v dejstvu, da je še

tudi velikokrat preveden v več tujih jezi-kov. Lahko bi torej rekli, da je Uroš Zu-pan izraziti pesnik novega sveta; avtor, ki, kot rečeno, vključuje v svet poezije pojave naše nove vsakdanjosti in se hkrati tudi pusti očarati od te nove vsak-danjosti, vendar pa jo obenem tudi ironi-zira.

Posebne pozornosti je vreden ansambel **Same babe**, med katerimi sploh ni nobe-ne ženske. Gre za mlado in dinamično glasbeno skupino, ki je leta 2003 nastala kot enkratni projekt, pri katerem je šlo za uglasbitev poezije **Janeza Menarta**. Po glasbeno - literarnem večeru, ki je pu-bliko s svojo svežino močno navdušil, so se fantje odločili, da s skupnim muzici-ranjem nadaljujejo. To so **Miha Nemanič** (orglice, tolkala, vokal), **Marko Voljč** (trobenta, tolkala, vokal), **Marko Jelov-šek** (kontrabas, brundanje) in **Viki B. Škedelj** (kitara, dretje in kričanje). Kot se sami predstavljajo, posegajo po ra-znorodnem glasbenem materialu. Tako je v njihovi glasbi moč zaznati prvine etničnih godb, jazza, bluesa, rocka, kla-sike in še česa. In ravno uspešno preple-tanje različnih glasbenih žanrov z razni-mi nenavadnimi domislicami, izvrstnimi (velikokrat sila zabavnimi avtorskimi) besedili ter atraktivnim odrskim nasto-pom dela Same babe tako posebne in ta-ko izvrstne!

Skratka, boljšega okvira za tak pesniški večer si ne morem zamisliti!

Tone Ipavec

Telefonske številke občine Trzin so:
**01/564 45 43, 01/564 45 44,
01/564 45 49 in 01/564 45 50**

Številka faksa je:
01/564 17 72

Uradne ure:
**ponedeljek 8 - 14
sreda 8 - 13 in 14 - 18
petek 8 - 13**

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so vam na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/564 47 30**.

Razmišljanja ob predstavi Notredamski zvonar

Prav neverjetna je zagnanost mladih ustvarjalcev, zbranih okrog tandema Urša Mandeljc in Tomaš Slapar v dramski sekciji KUD-a Orbitala. Že po vrsti predhodnih mladinskih predstav (Kec, Trnuljčica...) in priložnostnih kreacijah ob miklavževanju, materinskem dnevu in drugih, se je dalo slutiti, da se v Trzinu rojeva generacija gledališnikov, ki bo nadaljevala s tradicijo pravih gledaliških predstav, ki so bile tako posebna za tako majhen kraj, kot je Trzin.

No, to pot pa so nas res prijetno presenetili! Lotili so se dela, ki se ga mnogi izogibajo, tako zaradi mračne tematike kot zaradi kompleksnosti likov v drami. Pa se niso dali kar tako prestrašiti. Izbrali so različico, ki je kot pisana zanje. Nekateri bi rekli: prosto po Waltu Disneyu. Starejši se še spominjamo imenitnega filma Notredamski zvonar s slovitima igralcema Anthonyjem Quinom in Gino Lollobrigido v glavnih vlogah. **Jana Golob in Zala Mušič** v vlogi Quasimoda in Esmeralde sta kar malo spominjali nanju. Režija **Urše Mandeljc** je bila dorasla zahtevni snovi. Igro je v strnjeni obliki vodila iz izkušeno roko, tako da se pozna, da se izpopolnjuje in režijsko dozoreva. Skoraj ji ne bi mogel pripisati kakšne večje napake.

Posebno pozornost vsekakor zasluži scenografija. Ta je bila zahtevna, funkcijsko domiselna, izkoristili so prav vse možnosti, ki jih nudi trzinski oder. Le-tega sta na levi in desni strani objemala dva mogočna stolpa, ki sta dajala sceni vtis večplastnosti. Ustvarjalca **Andrej Ručigaj** in **Tomaš Slapar** sta se spomnila tudi dveh odprtih - v podu so odprli loputo, da je Esmeralda izginila z odra (ob Esmeraldi velja omeniti tudi kozliča, s katerim sta predstavljala imeniten par), iz odprtine v stropu pa so spuščali nesorazmerno velik zvon, ki je simboliziral naslov igre. Imenitno! Poznali so tudi sodoben način scene: kar med samo predstavo so menjali posamezne kose scene in se s tem izognili odmorom. Moteča sta bila edino stola, ki se nikakor nista mogla vklopiti v ambient. Veseli me, da so ustvarjalci uporabili sodobne pripomočke in preko projektorja na platnu predstavili vse sodelujoče. Glasba **Igorja Razpotnika ml.** je zelo dobra in se je v celoti zlila v dogajanje na odru.

Kostumi **Renate Šoster** so v veliki meri pripomogli k prijetni gledljivosti igre, posebno posrečeno je rešila problem kamnitih kipov (ki so bili odlično zaigrani) in samo z odprtinami za roke pripomogla k stoičnosti vlog. In prav pri teh vlogah moramo omeniti tudi fantazijske frizure, ki jih je z žilico za scensko umetnost uredila **Andreja Šustersič**.

Koreografija **Maje Senica** je bila tako dobra, da so tudi čisti amaterji v svojih vlogah dojeli pomen gibov in v veliki meri pripomogli k dinamični in prav nič dolgočasni predstavi. Za razčlenitev posameznih vlog imam na voljo premalo prostora, vendar pa vseeno ne morem mimo vloge Nune, ki jo je umirjeno in z veliko mero dostojanstva predstavila **Ada Lovše Mušič**. Ob tem naj še dodam, da je zelo posrečeno vključiti v ansambel tudi starejše igralce, saj pripomorejo med drugim k pestrosti vlog in izmenjavi izkušenj. To bi veljalo v prihodnje še

Notredamski zvonar (Foto: Anrej Zupanc)

bolj izkoristiti, saj se že vidi, da so nekateri iz Uršinega ansambla že kar odrasli, in jim že odgovarjajo vloge, pisane za starejše igralce. Omeniti je treba tudi to, da se pri igralcih, ki so nastopali že v predhodnih igrah, pozna lep napredek pri oblikovanju vlog. Vsekakor čestitke zaslužijo prav vsi ustvarjalci predstave in čeprav je namenjena predvsem mlajšim gledalcem, se tudi starejši nismo dolgočasili. Za konec pa: za menoj je sedel deček, ki je ob zaključku igre vprašal z zelo žalostnim glaskom: »Mami, a je že konec?«

Tone Ipavec

Zašita? Zašita!

*»Abby, strinjajva se vsaj v tem,
da se v ničemer ne moreva strinjati.«*

Že dolgo, če sploh kdaj, trzinski oder ni gostil poklicnih gledališnikov. Mestno gledališče ljubljansko je prišlo na naš oder s pravo poslastico za gledalce z dobrim želodcem. To je bila provokativna črna komedija Anthonyja Nellsona Zašita. Pred maloštevilnimi gledalci sta igralca Mojca Funkl in Lotos Vincenc Šparovec imenitno in suvereno odigrala zahtevni vlogi, saj sta ves čas hodila po ostrini britve in sta morala paziti, da nas ne ranita preveč.

Odkar se zavedam, menda, sem nekako povezan z gledališčem. Gledal sem nešteto predstav poklicnih in ljubiteljskih gledališč v Sloveniji in izven nje, imel sem čast gledati predstave v Beogradu, Zagrebu, Moskvi... V ljubljanski Drami sem že preko dvajset let aboniran, pa vendar toliko grdih besed in vulgarizma, kot ga je bilo v tej predstavi, še nisem doživel. Vse besede, ki so bile izrečene v njej, so zabeležene v Slovenskem pravopisu ali se uporabljajo v slengovskem besednjaku ulice, pa vendar tolčejo ob uho občutljivejšemu gledalcu. Gnusobo besedi so morali uporabiti, če so hoteli gledalcu prikazati čimbolj pristen odnos med moškim in žensko v vsakdanjem življenju. Čista provokacija! Le odlični igri obeh igralcev in dovršeni režiji se imamo zahvaliti, da predstava ni šla čez rob.

Je zašita ona? Sta zašita oba? Skozi igro vidimo, kako se trga šiv za šivom, do končnega bolečega očiščenja. Predstava skozi dialog imenitno in impulzivno razkriva vse tegobe skupnega (zakonskega) življenja, tako da se gledalec nehote zamisli nad odnosi v svojem okolju, družini. Ves čas sem imel občutek, da nam igralca odstirata biser, ki je zakrit v zaščiteni in s trnjem obdani lupini.

Na koncu so gledalci, ki so očitno razumeli poanto in način prikazovanja, izvajalce nagradili z dolgim ploskanjem. Tokrat so se kudovci, na čelu z **Andrejem Zupancem**, res odrezali. Upamo lahko samo, da to ni bil osamljen primer »za pokušino«.

Tone Ipavec

Obisk, ki obeta

Lep, vroč poletni večer, ura je šest, športna ploščad pred OŠ, še zadnje mrzlične priprave marljivih organizatorjev, rezbarji, pletilje iz Krašne, ljudska godca, harmonika... gledalcev skoraj ni, zaskrbljenost. Kaj ni zadosti že obup, ko ne vemo, ali bodo plesalci iz daljne Severne Osetije prišli pravočasno ali ne. V pičlih 48-tih urah morajo prevoziti 4000 kilometrov. Ura je sedem, pol sedežev za gledalce je že zasedenih, organizatorji so si oddahnili. Ura je osem in nobenega prostega sedeža, prinašajo dodatne klopi in tu so tudi dodatne skrbi, vendar tokrat prijetne, saj je obiskovalcev preko 600.

Župan, ki bi moral odpreti peti Folklorni festival z mednarodno udeležbo, zamuja. Še vedno traja seja Državnega sveta. Kaj sedaj? Plesalcev iz Osetije ni, župana ni, na srečo pa je vse drugo pripravljeno. In skleneva z Jožetom: prireditev naj se začne. Najprej nastopijo učenci **OŠ Trzin**, ljubko in pristrčno; viden pa je tudi velik napredek od njihovega lanskoletnega nastopa. Kot da bi se zavedali, v kakšni imenitni družbi nastopajo. Nadaljujejo bolj izkušeni vrstniki iz Domžal, ki s pristrčnim plesom pastirjev dvignejo razpoloženje gledalcev in pripravijo primerno vzdušje za nastop gostov iz Hrvaške. In že nastopijo številčni plesalci »Kaštel« iz Pribislavcev pri Čakovcu, nasledijo jih izkušeni in imenitni plesalci FS »Sava«

iz Kranja. Sedaj so gledalci že dodobra ogreti in po vsakem nastopu je ploskanje daljše. Člani KUD-a »Svoboda« iz Mengša so tvegali zamero prirediteljev proslave ob državnem prazniku v Dobu in odšli, ne da bi nastopali, samo da so pravočasno prišli na nastop v Trzinu. In imeli so kaj pokazati! »Kaštel«, »Sava« in »Svoboda« so nastopili še enkrat, zadovoljni z odzivi številčne publike. Za zaključek so se vsi ansambli zbrali in skupaj z gledalci zapeli »Mi se 'mamo radi«. Povezovalc je izrazil željo mnogih, da bi se Trzinci imeli radi tudi sicer. Za konec sta župan g. **Tone Peršak** in predsednica Turističnega društva **Joži Valenčak** podelila skromna darila nastopajo-

čim, župan pa se je še zahvalil občinstvu za množičen obisk in jih opozoril na osrednjo trzinsko proslavo v torek, ko bomo počastili 15. obletnico bitke v Trzinu. Večer je v vseh pogledih uspel, največ po zaslugi prizadevnega turističnega društva z neumorno predsednico **Joži Valenčak**, izkazali so se tudi ostali člani upravnega odbora, predvsem pa odlični plesalci, ki so v dveurni predstavi pokazali, kaj zmorejo. Pravi zmagovalci pa so bili gledalci, ki so dokazali, da nam Trzincem ni vseeno, kako živimo in kaj delamo in da potrebujemo prireditve, ki nas družijo in ne razdvajajo. Prireditveni prostor je bil nabit s pozitivno energijo in mnogim je bilo žal, da je že konec. **Tone Ipavec**

Natočite mi čistega... iz Studenca

Kaj zmore slovenski mali človek (pa ksploh ni treba, da je politik zvenečega imena), so dokazali ljudje, zbrani okrog odličnega organizatorja, režiserja, vsem dobrim ljudem prijatelja in nespornega vodje Poletnega gledališča Studenec. Govorimo seveda o gospodu **Lojzetu Stražarju**. Iz skromnega, komaj kaj uporabnega hriba in odra pod njim je nastalo letno gledališče, ki mu ni primerjave daleč naokoli.

Danes je to sodobno prizorišče, kamor radi prihajajo ansambli z največjimi zahtevami, od ljubljanske in mariborske opere, RTV, glasbenih ansamblov različnih žanrov, poklicnih in ljubiteljskih dramskih gledališč, pevskih zborov in še bi lahko našteval. Nekaj zadnjih let se dogaja, da je vsaka predstava zahtevnejša od predhodne; vse po vrsti pa so izredno dobro sprejete in imajo vedno širši krog obiskovalcev. Človek se nehote sprašuje, do kod in koliko časa.

No, če bi поблиže spoznali organizatorje in ustvarjalce, bi se temu ne čudili preveč. Zanimivo pri tem je vsekakor dejstvo, da sam kraj nima prebivalcev, ki bi zapolnili kaj več kot eno predstavo, in vendar je samo domačih predstav več kot deset, in vse so praviloma polne gledalcev. Gledališče pa ima preko 1200 sedežev in je poznano po vsej Sloveniji, kuka pa že tudi preko meja. Tudi letošnji program so zastavili zelo ambiciozno. Naj omenim samo **Tebi, Slovenija**, koncert ob dnevu samostojnosti skupaj z radiom Ognjišče, **Spletkarstvo in ljubezen, La Boheme** (Opera Ljubljana) in domača premiera, kot glavna predstava vsako leto. Letos bo to opereta avstrijskega skladatelja **Karla Zellerja Ptičar** (Der Vogelhsndler).

Kako da se je režiser **Lojze Stražar**, ki je opereto tudi priredil nalašč za poletno gledališče Studenec, odločil prav zanjo, ki je za amatersko gledališče v vseh pogledih gromozanski zalogaj, mi ni čisto jasno.

Morda je temu botrovalo dejstvo, da je **Josip Gostič** naš rojak, doma iz teh krajev, in eden najuspešnejši slovenskih opernih pevcev vseh časov, pel vlogo grofa Stanislava v tej opereti in v njej blestel že daljnega leta 1929 v Ljubljani. Predstava je doživela velik uspeh in 35 ponovitev. Ali da so opereto koncertno predstavili z istimi pevci, kot bodo nastopili na Studencu, že v Slovenski filharmoniji? Morda je bil za režiserja le prevelik izziv, da se je odločil za adrenalinsko akrobatiko? Kdo ve? Morda bo predstava dala odgovore na ta vprašanja. Na predstavi na Studencu bo uporabljeno nekaj novitet, ki jih bodo obiskovalci spoznali na sami predstavi, pa tudi ansambel je impozanten: nastopalo bo preko 120 umetnikov, od priznanih opernih solistov iz različnih slovenskih ansamblov pa glasbenikov, plesalcev, igralcev, statistov, skratka v stilu **Stražar-Studenec-senzacija**. Vsekakor si je predstavo vredno ogledati.

Tone Ipavec

Letni nastop glasbene šole L'artko

Vtorek, 21. junija, je zasebna glasbena šola L'artko iz Trzina v dvorani Marjance Ručigaj priredila letni nastop svojih varovancev. Kot so povedali, je bila to že tretja javna predstavitev v tem letu, ki je hkrati tudi njihovo prvo leto obstoja.

Izvedeli smo, da v glasbeni šoli L'artko izvajajo dva programa poučevanja. Prvi je ljubiteljski program, znotraj katerega lahko izbirate med več zvrstmi popularne glasbe, kot so na primer rock, pop in narodno-zabavna glasba. Druga možna izbire pa je program državnih glasbenih šol, kje učenci

ob koncu leta lahko opravljajo izpit. Kar pa zadeva glasbene instrumente, lahko izbirajo med učenjem flavte, klavirja, sintetičatorja (sinteseizerja), harmonike (diatonične ali klavirske), kitare in solo petja, najmlajši pa se lahko udeležijo tudi glasbenih uric. Za naslednje leto planirajo tudi poučevanje prečne flavte, v nekaj kasnejših letih pa imajo v načrtu uvesti še preostala pihala in trobila.

Drugače pa je na letni produkciji, sestavljeni iz tridesetih točk, vladalo sproščeno vzdušje, katerega so dvigovali predvsem

starši, sorodniki in prijatelji nastopajočih, pretežno osnovnošolskih otrok. Nekateri med nastopajočimi so se not začeli učiti šele to leto, drugi pa so že imeli nekaj predznanja. Toda kljub temu jih je večina nastopila s kratkimi ali srednje dolgimi skladbami. Med drugim so se seveda tudi malce motili, toda saj vemo, da igra pri tem veliko vlogo trema pred javnim nastopom, še posebej pri otrocih. Toda prav nič ne dvomim, da bodo na naslednji produkciji že veliko bolj izurjeni in večji v podajanju glasbenih melodij. Mirjam Štih

Pesniški recital posvečen pomladi in življenju

Čprav se poletje že nekaj časa - tako po vremenu kot na koledarju - kaže z vso svojo močjo, je bila zadnja junijska sredo v dvorani Marjance Ručigaj še povsem v znamenju pomladi.

Člani literarne sekcije Društva upokojencev Žerjavčki Trzin so namreč pripravili recital poezije, ki so ga naslovili Pomlad je klic v življenje.

To je že drugi tovrstni recital te literarne skupine, ki se je znotraj upokojenskega društva oblikovala lansko leto. Prvi je bil posvečen ljubezenskim pesmim, zaradi izredno dobrega odziva pa so se hitro odločili še za spomladansko tematiko.

»Resda smo ta recital načrtovali že nekoliko prej, ob začetku pomladi, a nas je vse skupaj prehitelo, pa nič zato - naj bodo te pesmi posvečene tisti večni pomladi, ki je v vseh nas,« je povedala Helena Ogorelec, ki je tudi zbrala pesmi ter jih sestavila v celoto - v enourni recital, katerega glavni poudarek je bil prav optimizem in s pomladjo povezane radosti življenja.

Verze Mile Kačič, Toneta Kuntnerja, Janeza Menarta, Nika Grafenauerja, Meže Maurer, Ervina Fritza, Jake Koširja, Simona Jenka, Frana Milčinskega Ježka ter mnogih drugih slovenskih in tujih pesnikov je na odru polne dvorane prebiral devet recitatorjev, poleg Helene še Olga Stopar, Meta Železnik, Jelka Moravec, Tone Ipavec, Milan Kuferšin, France Banko, Zoran Rink in Jože Jerman. »Naša sestava je glede na lansko leto nekoliko spremenjena. Na novo se nam je pridružila Jelka, letos pa ni mogla

Trzinski upokojenci na svojem drugem recitalu poezije

sodelovati Anka Jurše, a smo prepričani, da se nam bo pridružila že naslednjič,« je povedala glavna pobudnica, ki se je izbora pesmi lotila že pred meseci, uskladiti pa jih je bilo potrebno tudi s klasično glasbo, ki se je kot podlaga k recitalu odlično podala. Glasbo je izbral in na predstavitvi skrbel zanjo Bojan Ogorelec. In koliko vaj je bilo potrebnih za brezhiben nastop?

»Skoraj mesec dni,« odgovarjajo upokojenci, ki so gledalcem poslali mnoga optimistična sporočila, med drugim tudi tega:

»Živite življenje in ne ozirajte se na svoja leta!« Program je s svojimi pesmimi obogatila še pevka Silva Kosec iz Radomelj.

Že z lanskim recitalom so trzinski upokojenci uspešno gostovali v številnih krajih, podobne načrte pa imajo tudi letos. Polna dvorana pred domačo publiko jim bo pri tem gotovo v veliko vzpodbudo, prva povabila pa so že dobili. Zadovoljni nad zelo uspelim večerom pa so člani literarne sekcije z mislimi že pri naslednjem recitalu - po zamisli Toneta Ipavca in Mete Železnik naj bi bil ta precej humorno obarvan, kaj natanko nam pripravljajo, pa bomo videli jeseni.

Besedilo in foto:
Jasna Paladin

Obiskali so nas invalidi iz Izole

Člani pobratenih invalidskih društev iz Izole in Domžal se srečujejo že 21 let. V mesecu juniju pridejo Izolčani v Domžale, jeseni pa Domžalčani vrnejo obisk.

Tako so izolski invalidi 10. junija prispeli v Domžale, kjer jih je čakal prisrčen sprejem z godci, dobro razpoloženimi člani MDI in - kot se ob takšni priložnosti spodobi - pogostitev.

Z dvema avtobusoma in nekaj osebnimi vozili so invalidi obeh društev nadaljevali druženje na poti proti gradu Bogenšperk. Grad stoji na visokem hribu in nudi lep razgled na visoke planine proti Koroški in Štajerski, nasade češenj in vinske gorice. Sledil je ogled gradu, v katerem je dvajset let (od leta 1672 do 1692) živel in delal **Janez Vajkard Valvasor**, pisatelj, raziskovalec in polihistor ter hkrati edini član angleške kraljevske družbe z ozemlja naše države. Na tem gradu je napisal nam dobro poznano knjigo Slava Vojvodine

Kranjske. Čeprav se je Valvasor ukvarjal tudi z grafiko - tiskarstvom (bakrotiskom), je bila ta knjiga natisnjena v Nürnbergu. Med ogledom gradu smo videli poročno dvorano, ki je v času bivanja Janeza Vajkarda služila kot knjižnica, sedaj pa je opremljena z razkošnimi zavesami in orglami. Ta dvorana razveseljuje že tako vse se trenutke poročnih zaobljub. Delovna soba je - tako kot ves muzejski del gradu - opremljena v stilu 17. stoletja in prikazuje projekte, gradiva in dejavnosti, s katerimi se je ukvarjal Valvasor. Izvirna zamisel Valvasorja so štirje kamniti stebri v delovni sobi. Naslednji prostor je tiskarska delavnica, kjer je predstavljena tehnika bakrotiska in izdelave papirja. Razstavljena je kopija tiskarske valjčne preše, ki je enaka preši iz časa delovanja Valvasorja. Nato sledi soba vraževerja (tudi to je Valvasor preučeval, kakor življenjske navade preprostih ljudi in narodne noše iz vse Slovenije v drugi polovici 17. stoletja), potem geološka zbirka kamnin, fosilov in minera-

lov, zbranih v ozemlju litijske občine. Ogledati si je mogoče še geodetsko zbirko - predstavitev kartografije, od njenih začetkov, iz časa pred Rimljani, do današnjih dni, pa lovsko zbirko (kjer je največja trofeja rjavi medved iz leta 1978, ki je imel 360 kg), in prostor z muzejsko postavitevjo dogodkov NOB v Litiji in njeni okolici, razvoj odpora in partizanskega gibanja v drugi svetovni vojni. Grad Bogenšperk je bil v letu 1999 razglašen za spomenik državnega pomena.

Po kratkem pozdravnem govoru predsednice **Vide Perne** in zahvali predsednika DI Izola **Zmaga Višnjeva**, po dobri hrani in kozarčkih pijače, je vesela družba zaplesala v prostorih gostišča Štorovje. Z nami se je veselil celo lastnik gostišča in nam zaželel veliko takih druženj. In nato - teška odločitev - pot domov. Zaželeli smo si vse najlepše in skorajšnje ponovno snidenje.

Martina Lampret

Najboljši učenci so se tudi letos srečali z županom

Tako kot v drugih občinah, je tudi v Trzinu uveljavljena praksa, da se ob zaključku šolskega leta najuspešnejši učenci srečajo z županom, ki jih ob tej priložnosti tudi obdari. Letošnje srečanje z županom je potekalo v torek, 20. junija, torej nekaj dni pred uradnim koncem šolskega leta.

V svojem kratkem nagovoru je župan **Anton Peršak** učence najprej pohvalil za uspešno šolsko leto, v nadaljevanju pa je poudaril vedno večji pomen znanja in knjig

kot enega najpomembnejših »virov« znanja. »Tudi letos vas bomo nagradili s knjigami, ki niso pomembne samo zaradi zgodb, ki so v njih zapisane, ampak pomagajo tudi pri razvoju domišljije. To, da si je lahko v domišljiji predstavljati stvari, ki jih v resnici ni, je človeka oddaljilo od živali, mu omogočilo nadaljnji razvoj, in to je tudi človekovo največje bogastvo. Poleg tega je domišljija pogoj za srečo, saj s tem, ko si najprej nekaj zamislimo oziroma zaželimo, nato pa to tudi dosežemo, doživimo

občutek izpolnjenosti. Zato so knjige tako pomembne in zato vas bomo za uspešno šolsko leto tudi letos nagradili s knjižnimi nagradami,« je tik pred podelitvijo še povedal župan.

Vsem učencem OŠ Trzin želim, da bi počitnice preživeli čim bolj prijetno in da bi si nabrali dovolj energije za novo šolsko leto. Tistim, ki jeseni odhajate na srednje šole, pa želim uspešno nadaljevanje izobraževanja tudi na srednješolski stopnji.

Besedilo in foto: **Zoran Jereb**

Letošnji najboljši učenci OŠ Trzin so:

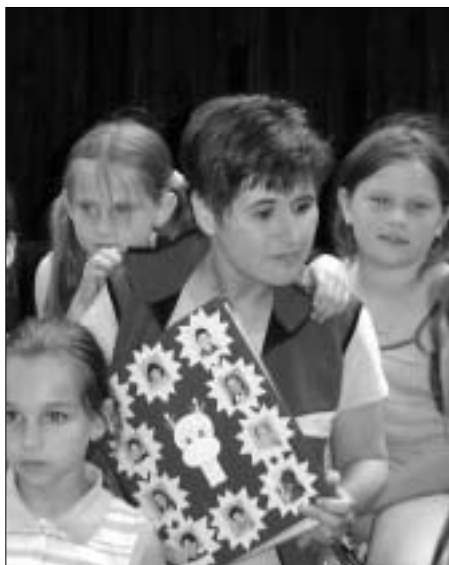
Luka Strajnar (1.A)
Barbara Šernek (1.B)
Tim Mušič (2.A)
Liza Ulčakar (2.B)
Eva Gregorin (3.A)
Katarina Gladek (3.B)
Iris Ulčakar (3.A/8)
Špela Marolt (3.B/8)
Špela Friškovec (4.A/8)
Blaž Abe (4.B/8)
Anže Zupanc (5.A/8)
Elkinda Reči (5.B/8)
Ksenija Ravnikar (7.A)
Katja Strnad (7.B)
Lara Markič (8.A)
Nina Smole (8.B)
Anja Modec (9.A)
Petra Bukovec (9.B) in
Petra Kmetič, učenka Glasbene šole Domžale

Irena Mučibabić - dobitnica bronaste plakete

Zireno Mučibabić sva se srečali prvič, vendar je pogovor med nama stekel, kot bi se poznali že vrsto let. O sebi pravi, da je bila kot otrok vsestransko plaha deklica. Prvi samostojni vzpon in spust so bile stopnice v stolpnici v Ljubljani, kjer je takrat živela s starši, stara je bila šest let. V dobi odrasčanja je bila, bolj kot ne, samotarski otrok, za življenje v družbo pa je potrebovala kar nekaj časa... Rada in veliko je brala in hodila na sprehode. Obiskovala je srednjo pedagoško šolo. Spominja se, da so imeli v 2. letniku športni dan, in sicer pohod na Šmarno goro. Ob opazovanju mimoidoče skupine vrtčevskih otrok se je čudila, s kakšno lahko so se vzpenjali proti vrhu, sama pa je premočena komaj »prisopihala« na cilj.

Naključje je hotelo, da je pri sedemnajstih letih, ko je bila v 3. letniku, naredila iz sebe »pravi bum«. Spoznala je fanta, že izdelanega hribolazca, se vanj zaljubila in z njegovo pomočjo začela premagovati svoje strahove pred višino, osvajati vrhove in oblikovati svojo samozavestnejšo samopodobo. V času študija na pedagoški fakulteti je kot spremljevalka vodnika na izletih in taborih že sprejemala določene samostojne zadolžitve in jih tudi uspešno uresničevala.

Pravi začetek njene mentorske in vodniške poti pa je bil leta 1992 na seminarju za planinske mentorje v Bavšici pri Bovcu. Ob čudoviti izkušnji druženja in učenja ob drugih mentorjih pod vodstvom izkušene ekipe inštruktorjev je spoznala, »kako se da v gore počasi hoditi in daleč priti«. Ugotovila je, seveda ob podpori svojega prijatelja, to je fanta Emila, da je tega sposobna in ob postopnem ustvarjanju sistema plani-

Irena Mučibabić - delo z mladimi jo osrečuje. (Foto: arhiv Emila Pevca)

narjenja je bil vsak naslednji vzpon lahko tnejši, njun skupni hobi pa je dobil novo kvaliteto - še boljše delo z mladimi na kroških, taborih, tekmovanjih Mladina in gore...

Velike zasluge pri njenem planinskem strokovnem razvoju ima zagotovo mentor iz Bavšice **Franjo Krpač**, ki se je v 4. letniku pojavil na pedagoški fakulteti kot profesor izbirnega predmeta Planinstvo. Veselje do dela z mladimi na področju planinstva se je tako stopnjevalo, in je bila popolnoma logična posledica izbira teme diplomske naloge: Razvoj in pomen mentorstva mladim v planinstvu.

Od mentorskega seminarja dalje vodi pla-

ninski krožek na osnovni šoli Trzin. Vsako leto se udeleži tudi tabora; prva leta kot pomočnica, od leta 1994 pa kot samostojna vodnica, vmes tudi kot programski vodja. Nekaj let je sama risala motive za taborne majice, ustvarjala knjižice za delo na taboru, po taboru pripravljala taborni časopis, pa še kaj bi se našlo. Hudomušno pripomni: »Vmes hodim v službo, da lažje dočakam tabor.«

Svoje delo v društvu občasno nadgradi tudi s prenašanjem izkušenj drugim; kot predavateljica na nekaterih planinskih seminarjih, predvsem s temo Družabnost v gorah, letos pa tudi kot »gonilna sila« pri izmenjavi idej za delo z mladimi v okviru kamniško-bistriškega meddruštvenega odbora. Kljub vsemu glavna ljubezen ostaja delo v mladinskem odseku krajevnega planinskega društva. Lepi spomini in kopica zanimivih izkušenj jo vežejo tudi na obdobje, ko je bila načelnica mladinskega odseka. Svoje vztrajanje pri delu v društvu pa pripisuje predvsem temu, da sta z Emilom nek svojevrsten 'dream team', ki si večino let v PD res stojita ob strani in sta velik del svojega skupnega življenja posvetila prav delu z mladimi planinci.

Na vprašanje, kaj ji pomeni občinsko priznanje, je pristavila: »V hipu sem se zavedla, da sem morda res naredila več, kot sem sama mislila, da sem. Kljub občasnim trenutnim krizam zaradi utrujenosti in občutka pomanjkanja idej vedno znova posije sonce v mojem razmišljanju, in delo teče naprej. Dobljeno priznanje je istočasno tudi obveza in motivacija za moje nadaljnje prizadevanje in poslanstvo.«

Meta Železnik

Andrej Gril - dobitnik bronaste plakete občine Trzin

Ze na svečani akademiji, ko je iz županištvih rok prevzel priznanje, je Andrej Gril dal vedeti, da ima v sebi nek poseben žar, skromnost, iskrenost, predanost svojemu poslanstvu... V razgovoru z njim sem tudi sama to začutila in se tudi marsičesa naučila. Za delo v prostovoljnem gasilskem društvu ga je navdušila sestra, ki je že bila aktivna gasilka, in sicer zaradi »manjkajočega člena v verigi kadrovskega potreb tekmovalnih enot.« Kot vsak začetnik se je tudi Andrej spoprijemal z najrazličnejšimi nalogami, ob katerih je spoznaval gasilsko tehniko in njihovo uporabo. Šel je preko nekaj stopenj strokovnega usposabljanja (tečajev), s širjenjem in poglobljanjem znanja so se stopnjevale tudi njegove odgovornosti in napredovanja. Od gasilca je napredoval v nižjega gasilskega častnika in leta 2002 dosegel naziv višji gasilski častnik. Ko sem ga vpraša-

Andrej Gril

la, kaj so bile in so njegove naloge znotraj društva, je navedel: **podpredsednik PGD, član poveljstva PGD, mentor mladine.**

V okviru Gasilske zveze Domžale opravlja naloge inštruktorja in predavatelja, je predsednik častnega razsodišča GZ Domžale, član komisije za usposabljanje prostovoljnih gasilcev in član komisije za radijske zveze.

Tako razvejana aktivnost, čeprav na enem področju, in to v gasilstvu, je prav neverjetna. Lahko rečem, da je gasilstvo mojemu sogovorniku »zlezlo pod kožo,« kar je sam potrdil s Slomškovim citatom: »Če hočeš druge vneti, moraš sam goreti.« In Andrej res »žari in gori« za vsestranski napredek gasilstva. Pravi, da je vsaka intervencija nov zagon za takojšnje reagiranje. Ob vprašanju, kaj pa prihodnost, kako si jo zamišlja v okviru prostovoljnega gasilskega

društva, je izpostavil problem članstva. Društvu dajejo veljavo ljudje, zato bo treba vse sile usmeriti v pridobivanje novih somišljenikov. To ni vedno lahko, kajti bitka s časom je vse bolj prisotna in problematična, pa tudi način, kako motivirati ljudi za prostovoljno delo ob zavedanju, da je le-to velikokrat nevarno za zdravje in celo življenje, ni enostavno. Res pa je, da lahko vsak posameznik najde v društvu področje aktivnosti, ki mu leži in zato lahko združuje koristno s prijetnim. V nadaljevanju je Andrej izpostavil problem mla-

dih članov, brez katerih je društvo kot drevo brez korenin. Kot zelo koristno je omenil potrebo po vpetosti članstva v kraj - tu je mislil na neposredno pomoč občanom v stiski. Z vso odgovornostjo je omenil odnos do opreme. Če bi z njo vsak posameznik ravnal kot s svojo lastnino, bi bilo drugače. Zagotovo pa bo treba v prihodnje navezati tesnejše in pestrejšje oblike sodelovanja z vrtcem, šolo in nenazadnje razširiti sodelovanje s sosednjimi prostovoljnimi gasilskimi društvi. Čas najinega pogovora je hitro, prehitro minil. Andrej

je bil odličen sogovornik. Niti za trenutek ni dal čutiti, da bi izžareval energijo in duha tekmovalnosti. Svoje pričevanje ja zaključil: »STO LET V SLUŽBI LJUDSTVA NA POMOČ, VARUJEMO VAS TRZINSKI GASILCI DAN IN NOČ« Priznanje, ki ga je dobil na predlog upravnega odbora prostovoljnega gasilskega društva Trzin, je zagotovo več kot upravičeno. Še enkrat iskrene čestitke z željo, da bi njegovemu zgledu sledilo čim več mladih in najmlajših.

Meta Železnik

Nina Radanovič - štipendistka Občine Trzin

Nina Radanovič je ena od tistih, ki ne vedo, kaj je dolgčas. Že od majhnih nog aktivna Trzinka dokazuje, da pravilo - manj časa, ko imaš, bolj aktivno ga porabiš - res drži, saj v njen delavnik sodi študij prava, prostovoljno delo, vodenje društva za zaščito mladosti Trzin, šport, druženje s prijatelji in še mnogo drugega. In ne le da je aktivna, pri tem je tudi zelo uspešna, kar so spoznali tudi na Občini Trzin, kjer so Nini kot nadarjeni študentki pred dvema letoma podelili občinsko štipendijo.

Nina je bila že v osnovni šoli pridna in vsestranska učenka. »Trenirala sem tenis, deset let sem igrala klavir, pela sem v šolskem zboru, dejavna sem bila v številnih krožkih,« na hitro opiše in doda, da je pravzaprav tako glasbeni kot športni tip človeka, kar se je izkazalo predvsem pred nekaj leti, ko je odkrila svojo največjo strast doslej - jahanje konjev. Kadar le ima čas, se odpravi v Gameljne jahat in ena njenih največjih želja in tudi načrtov je, da bi kupila svojega konja, kar se ji bo ob vsej odločnosti in zrelosti, ki ju premore pri svojih enaindvajsetih letih, gotovo kmalu uresničilo. »Konj danes stane toliko kot dober avto, a sam nakup še ni največji strošek. Drago je vzdrževanje. Konja navadno nimamo doma, ampak zanj skrbijo v kakšnem klubu, kjer pa moraš plačevati najemnino za prostore in vzdrževanje. Čas še ni tak problem, saj zanj skrbijo v klubu, tako da ti ni treba trikrat dnevno tja, a dobro je, če konja jahaš vsak dan. Predvsem tekmovalni konji to res zahtevajo in dobesedno zamerijo, če jih zapostavljamo. Postanejo depresivni in užaljeni,« razlaga Nina, pri tem pa kar ne more skriti, kako zelo jo te živali navdušujejo.

Da ve, kaj hoče, se je pri Nini pokazalo že kmalu. Odločitev za šolanje na Gimnaziji Bežigrad je bila lahka in o njeni ni veliko razmišljala, prav tako odločitve ni nikoli obžalovala. »Na tej šoli mi je bilo res všeč. Bila sem v športnem razredu, ker sem takrat že jahala, in vsi so bili res razumevajoči. Velike zasluge za uspešnost imajo seveda profesorji, ki so znali ure narediti zanimive, prav tako smo se velikokrat s sošolci učili skupaj, da je

Nina Radanovič

bilo lažje, pa še vse po vrsti me je zanimalo,« odgovarja na klasično vprašanje odličnjakom - kaj je vzrok za dobre ocene? Na gimnaziji je kljub vsemu imela najraje družboslovje, proti koncu pa jo je najbolj navdušila psihologija. In ko se že zdi, da je bila zaradi vsestranskosti odločitev za izbiro študija težka, Nina preseneti in kot iz topa ustrelji, da se je na pravno fakulteto vpisala zato, ker je bila že od petega razreda osnovne šole odločena, da bo študirala prav to. »Ko se je bilo treba odločiti za faks, pri meni res ni bilo nobenih težav. Še najhuje je bilo to, da sem morala na prijavnico vpisati tri različne fakse, in ker res nisem razmišljala o ničemer drugem, sem napisala: redni študij prava v Ljubljani, izredni študij in redni študij v Mariboru. Verjetno so si tisti, ki so to gledali, res mislili, da sem malo čudna...,« razlaga v smehu in nadaljuje. »Pri pravu me je od nekdaj privlačilo to, da imaš neko neznano zadevo, ki jo moraš rešiti s pomočjo zakona, s pomočjo dokazov. Čeprav velja, da se moramo na tem faksu vse učiti na pamet, to ni res. Sama skušam zakone razumeti in vedno se vživim v kak primer in si predstavljam, kako bi ga rešila. Res je, da je to eden težjih študijev, je pa tudi zelo zanimiv in sploh ni monoton, vsaj

meni ne, saj me zelo zabava, ker si vedno predstavljam, kako bi določen primer rešila v praksi. Od nas nihče ne pričakuje, da bomo ob koncu študija znali vse zakone na pamet, potrebno se jih je naučiti brati in razumeti in meni že zdaj pomaga, ker me ne more več vsak prinesiti naokoli.« Kakšna natančno bo njena poklicna pot, se še ni odločila, po končanem drugem letniku pa že ve, da se ne bo usmerila v kazensko pravo.

»Nisem takšna, da bi se neprestano učila, in res ne morem biti ves čas pri knjigah,« pravi Nina in doda, da se je v zadnjem letu zato z velikim veseljem posvetila delu v Društvu za zaščito mladosti Trzin, katerega predsednica je od januarja letos. Pred dvema letoma jo je radovednost pripeljala v ta mladinski klub, ki ima svoje prostore pod novimi bloki, in takoj je začela s svojimi sekcijami - najprej s pomočjo učencem pri učenju, nato pa še s kreativnimi delavnicami za najmlajše. »V tem društvu sem res z velikim veseljem. Trinajst članov nas je res aktivnih in smo zelo dobra ekipa. Dobivamo se enkrat tedensko, stari pa smo od 21 do 30 let. Izpeljali smo že nekaj velikih in zanimivih projektov. Zelo dobro je uspela proslava ob dnevu upora proti okupatorji, ki smo si jo v celoti zamislili prav mladi, pripravljamo dan odprtih vrat našega društva, veliko sodelujemo na večini trzinskih prireditvev, avgusta pa pripravljamo tudi mednarodno izmenjavo mladih. K nam pridejo študentje iz Francije, Danske, Španije in Italije, pripravili pa bomo številne delavnice, izlete in druge dogodke za ustvarjanje in druženje na temo Zgodovina združene Evrope. Pri tem bi rada poudarila, da imajo župan, podžupan in vsi drugi na občini, predvsem Andreja Kočar, za naše zamisli in želje res velik posluš, kar je nenazadnje tudi prav, saj si vsi želijo, da bi njihovi otroci svoj prosti čas preživljali aktivno, ustvarjalno in v dobrih rokah,« zaključila Nina Radanovič in z obžalovanjem doda, da Trzinci društvo za zaščito mladosti kljub vsemu njihovem trudu še vedno premalo poznajo. Gotovo se bodo stvari ob tako energični in aktivni predsednici kmalu spremenile.

Besedilo in foto: Jasna Paladin

Preverjanje usposobljenosti enot prve pomoči

Za usposobljenost ekipe prve medicinske pomoči je potrebno veliko vaj, da ob zaključku vsak posameznik na kraju samem določeno situacijo v trenutku oceni in ustrezno reagira. Prav iz tega razloga je vsako leto organizirano regijsko preverjanje usposobljenosti ekip prve pomoči, kjer člani preverjajo in medsebojno primerjajo svoje znanje. V letošnjem letu je bilo to preverjanje organizirano na Vrhniki. Žal tudi tokrat med njimi ni bilo ekipe prve medicinske pomoči iz naše občine, ker je še vedno nepopolna.

Poveljnik civilne zaščite občine Trzin je odpeljal na kraj dogajanja dva potencialna kandidata za dopolnitev ekipe. Ob spremljanju dela posameznih ekip pri svojih vajah na treh delovnih točkah (utopitev, zrušitev objekta zaradi velike množice in težja prometna nesreča) se je pokazala velika razlika v znanju in iznajdljivosti med njimi. Opazili smo, da so nekatere ekipe sestavljene iz posameznikov, ki delujejo v prostovoljnih gasilskih enotah, in drugih, ki so v enoti za prvo medicinsko pomoč po svoji dolžnosti. Tak način sestave ekipe je možen tudi v Trzinu, s tem bi končno tudi naša občina sodelovala na letnih preverjanjih.

Tistim, ki jih tovrstno humanitarno delo zanima, povejmo, da se pripadniki enot za prvo pomoč izobražujejo na sedemdeseturnih tečajih prve pomoči, znanje pa obnavljajo tudi na krajših obnovitvenih tečajih. Tako so seznanjeni z najnovejšimi doktrinarnimi smernicami s področja prve pomoči. Temeljno znanje, ki ga člani enot pridobijo na tečajih, je preverjanje vitalnih življenjskih funkcij, oživljanje, preprečevanje krvavitve, prepoznavanje nenadnih bolezenskih stanj.

Besedilo in foto: Zoran Rink

Vloga in pomen prve pomoči

Zakon o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami v 76. členu opredeljuje enote in službe civilne zaščite, med njimi tudi enote za prvo pomoč. Prva pomoč je neposredna zdravstvena oskrba, ki jo dobi poškodovanec ali nenadno zboleli na kraju dogodka in čim prej po njem ter je opravljena s preprostimi pripomočki in z improvizacijo. Pri prvi pomoči je treba ukrepati naglo, pravilno in v pravem zaporedju. Laična prva pomoč traja toliko časa, dokler ne pride strokovna pomoč.

Gospo v uniformi so bile zelo urne.

Delegacija iz Trzina med ekipo Domžal

Sinice

*O, kako drobcena vaša so telesa,
kako čudovito obarvana vaša peresa!
Kot drobnih biseri iskre se vam oči,
ko vas človek opazuje v mrazu, sinice drobne mile,
človeku se pri srcu milo stri.*

*O, siničke drage moje mile,
v krmilnico ste staro tudi letos se vrnile.
Sem ter tja v hišici skakljate,
s krili drobcenimi prhutate,
oprezate z glavo, levo, desno,
da vas črni muc ujel ne bo.*

*Naj ogreje sončnično vas seme,
naj kos loja, obešenega vrh stebra,
varno vam zavetje da.
Tja gori tudi muc ne more,
naokoli hodi kakor okrog vrele kaše.
Nejevoljen je, mrko gleda in momlja:
O, ti presneti zimski čas-
kako pusto in kakšen mraz!*

*Ptice so na drevju, nametalo je z neba
debelo plast snega in še miši drobne
so se skrile v tla.*

*Naokoli hodi kakor okrog vrele kaše,
nejevoljen je, mrko gleda, godrnja.
Nazadnje se domov odpravi.
Vse skupaj mu ne gre v račun v glavi...
Najboljša še skodelica je mleka,
ki ga pred prag dobrotnica postavi.*

*Sinice pa so zopet mirne, tudi razigrane.
Odšel je proč ta črni tolovaj-
le kaj je mislil, je mar hotel ptičji zalogaj?
O, ne damo se tako sinice,
prijateljstvo imamo, ki kot svetle so kresnice.
In tam, kjer so otroci, so sinice.
Jih drobne roke skozi zimo bodo nahranile,
siničke s petjem svojim na pomlad
bodo jim vrnile.*

Emil Milan Kuferšič

Moja dežela - lepa in gostoljubna v letu 2006

Naš kraj Trzin se letos spet vključuje v tekmovanje Turistične zveze Slovenije, Ministrstva za gospodarstvo in Ministrstva za okolje in prostor »Moja dežela - lepa in gostoljubna 2006«.

Po kriterijih projekta bomo med manjšimi mesti najprej ocenjeni v okviru regije, lahko pa se bomo potegovali tudi za laskavi naziv najlepše urejenih krajev v Sloveniji. Na državni ravni smo doslej v skupini manjših krajev dosegli četrto oziroma sedmo mesto. Ocenjevalna meseca sta junij in julij. Lokalno tekmovanje najlepše urejenih domačij, cvetja na oknih, balkonih in vrtovih, urejenosti lokalov itd. poteka vse leto in ga vodi Turistično društvo Trzin po enakih kriterijih, kot veljajo za regionalno in državno tekmovanje. Podelitev priznanj in pohval na lokalni ravni bo v novembru na tradicionalni prireditvi Slovenska pesem in ples. Uredimo naš kraj!

TD Trzin

Tek Petra Levca 2006

Priprave na organizacijo in izvedbo letošnjega Teku Petra Levca so se začele že v mesecu februarju, ko smo organizirali sestanek, h kateremu smo pritegnili tudi PGD Trzin (skrb za varnost tekačev po cestah), smučarsko društvo (trasiranje proge), društvo upokojencev (kontrolne točke, osvežujoča pijača, voda), DZMT (delavnica za otroke). Za vodenje oziroma organizacijo teka pa smo prosili Igorja Kralja.

Tako smo izdelali reklamne zloženke, prostovoljci pa so jih delili na vseh večjih tekih (Kraški maraton, Tek troj v Ljubljani, maraton v Radencih), po okoliških osnovnih šolah, kjer nam je na pomoč priskočil tudi Zavod za šport Domžale, in po okoliških športnih trgovinah. Reklamo za tek so predvajali tudi na Radiu Hit, objavili v lokalnih časopisih Odsev in Slamnik, v Tekoškem forumu, Poletu, na teletekstu, spletni strani Atletske zveze Slovenije in na plakatih. Na dan prireditve je Pizzeria Sestrice poskrbela za pogostitev tekačev in obiskovalcev, KUD je v okviru Trzinske pomladi vabil samo prireditev, Gašper Tič je poskrbel, da so se otroci nasmejali do solz, starejše

pa je kasneje zabaval **Tomaž Domicelj**. Za natančne meritve je skrbel Atletski klub Domžale s svojimi sodniki. Pri sami organizaciji teka je pomagalo več kot 40 ljudi. Tako smo v članski kategoriji našli 56 tekačev in 14 tekačic, v otroški kategoriji pa 28 fantov in 19 deklet. Skupno je torej teklelo 117 tekačev. Tek je organiziran kot rekreativni, letos pa poskusno tudi kot eden

izmed tekov za pokal Osrednjeslovenske regije v okviru projekta Slovenija teče. **Seveda teka ne bi bilo, če nas ne bi podprli sponzorji: Občina Trzin, Pizzeria Sestrice, Signa d.o.o., Motorino Caffè, Tesarstvo Brane Lap, Savana, Deval d.o.o., Induplati Jarše, Frutas, Banka Domžale, Pivovarna Laško, Edi Trade in Fructal (pijača in tisk majice).** **Matjaž Erčulj**

Kategorija moški absolutna kategorijatek na 10 km

Mesto	Priimek in ime	Leto roj.	Kat.	Rezultat
1	LADO KVEDER	1963	M3	00:40:56
2	BRANKO SOJER	1974	M2	00:42:42
3	IZTOK PODBREŽNIK	1971	M2	00:45:14
4	PETER POTOČNIK	1976	M2	00:46:12
5	JANEZ BLAŽIČ	1962	M3	00:46:17
6	IVAN ŽELEZNIKAR	1961	M3	00:46:40
7	BRANKO VREČAR	1966	M3	00:47:30
8	MATEJ HRIBAR	1971	M2	00:47:50
9	SEBASTJAN SUŠNIK	1984	M1	00:48:33
10	RAJKO VARGA	1962	M3	00:49:17
11	JOŽE SMODIČ	1980	M1	00:49:20
12	BOŠTJAN JAMNIKAR	1975	M2	00:51:04
13	VID SENICA	1977	M1	00:51:35
14	SEBASTJAN KUCHAR	1989	M1	00:52:05
15	MARKO KUCHAR	1968	M2	00:52:06
16	BOŽIDAR KONČINA	1964	M3	00:52:30
17	GREGOR VEHOVEC	1980	M1	00:52:34
18	PRIMOŽ TROBEVŠEK	1967	M2	00:52:52
19	MIHA HROVAT	1938	M5	00:52:53

Kategorija moški absolutna kategorijatek na 6 km

1	PETER JESENOVEC	1980	M1	22:44:00
2	ROK LAMOVSŠEK	1990	MCI	25:51:00
3	DOMEN PEČEK	1990	MCI	26:31:00
4	ANDREJ LJUBEŠEK	1971	M2	28:13:00
5	DENIS KOSMAČ	1985	M1	29:12:00
6	BOŠTJAN KRALJ MUŠIČ	1972	M2	29:21:00
7	MATJAŽ FERENC	1982	M1	29:22:00
8	GREGOR RAZPOTNIK	1982	M1	30:08:00
9	JANEZ KOGOVŠEK	1961	M3	30:16:00
10	ZLATAN DŽAFIČ	1987	MCI	32:34:00
11	DARIJO GELJIČ	1985	M1	32:35:00
12	MATIJA TRČEK	1963	M3	32:56:00
13	KLEMEN KRALJ	1991	MCI	33:39:00

Kategorija ženske absolutna kategorija tek na 6 km

1	ALENKA RADEJ	1983	Ž1	24:08:00
2	JERNEJA RODE	1989	MKE	26:50:00
3	ALENKA ARH PODBREŽNIK	1972	Ž2	27:43:00
4	ANITA TANCIK	1976	Ž3	28:46:00
5	DUNJA JADEK PENZA	1959	Ž3	29:18:00
6	URŠA ŠUŠTAR	1990	MKE	29:19:00
7	ANA PEČEK	1968	Ž2	31:15:00
8	VALENTINA GAVRANIČ	1986	Ž1	32:33:00
9	BARBARA KUŠAR	1971	Ž2	34:40:00
10	SONJA ROBNIK	1962	Ž3	35:58:00
11	ŠUŠTAR URŠA	1990	MKE	
12	RODE JERNEJA	1989	MKE	
13	IRENA KORBAR	1970	Ž2	
14	MATEJA PRINČIČ	1973	Ž2	

Kategorija pionirji 6 do 11 let

1	JAN HERMAN	1995	MPI	03:20
2	ROK KVEDER	1996	MPI	03:22
3	TILEN BABIČ	1998	MPI	03:28
4	PODBORŠEK PATRIK	1995	MPI	03:46
5	KLEMEN RIBAS	1998	MPI	03:56
6	MARTIN NATLAČEN	1998	MPI	04:03
7	ANŽE KORELC	1996	MPI	04:05
8	MARKO KRALJIK	1996	MPI	04:09
9	PODBORŠEK MAKŠ	1999	MPI	04:15
10	MATEJ KLEMEN	1997	MPI	04:30
11	ŽIGA BROJOVIČ	1997	MPI	04:41
12	URBAN ŽELEZNIK	1997	MPI	04:41
13	KLEMEN NARAT	1999	MPI	05:02
14	JURE GLADEK	2000	MPI	05:04
15	ANDREJ NATLAČEN	2000	MPI	06:09
	SEBASTJAN KRALJ	1993	PI	03:12
	TILEN LJUBEŠEK	1994	PI	03:43

Kategorija pionirke 6 do 11 let

1	ANA VREČAR	1995	MPE	03:15
2	NIKA MANEVSKI	1995	MPE	03:23
3	PEČEK NIKA	1996	MPE	03:55
4	KATARINA GLADEK	1997	MPE	04:03
5	NATAŠA TEKAVC	1997	MPE	04:17
6	LEA DAUTOVIČ	1997	MPE	04:21
7	JANKOVIČ TJAJŠA	2000	MPE	

Kategorija pionirke 12 do 15 let

1	NINA SMOLE	1992	PE	05:30
2	LARA JERAK	1992	PE	05:48
3	MARTINA MUŠIČ	1994	PE	06:05
4	LARA MARKIČ	1992	PE	06:27
5	LARA ULČAKAR	1992	PE	06:28
6	ŠPELA GORJUP	1992	PE	06:35
7	LANA ČERNOHORSKI	1993	PE	06:39
8	KATJA ANŽLOVAR	1992	PE	06:40
9	POLONA DOLNIČAR	1992	PE	06:42
10	NELI LENČEK	1992	PE	07:12
11	PETRA PAVLIČ	1993	PE	07:13
12	MANCA SRŠEN	1992	PE	07:45

Kategorija pionirji 12 do 15 let

1	ANDRAŽ UDOVIČ	1992	PI	04:44
2	ANŽE UDOVIČ	1994	PI	04:46
3	BLAŽ KMETIČ	1992	PI	05:01
4	ŽIGA LUBI	1992	PI	05:15
5	MIHA GRADIŠEK	1992	PI	05:24
6	GREGA GREGORC	1992	PI	05:46
7	DEJAN BUDJAK	1992	PI	05:48
8	SIMON JURŠE	1992	PI	05:57
9	KLEMEN ŽELEZNIK	1992	PI	06:01
10	ALEŠ TEKAUC	1992	PI	06:04
11	TIM VALENČAK	1992	PI	08:00

Maraton Zele - 24 ur košarke

Maraton Zele je spominska športnore-kreativna prireditev, na kateri 24 ur košarkarji iz Trzina in Mengša igrajo proti košarkarjem iz Kamnika in Duplice. Poleg njih so na maratonu igrali tudi Šola košarke Utrip Trzin proti Šoli košarke Kamnik in domžalske veteranke proti aktivnim članicam. Vse skupaj je na maratonu igralo 150 igralcev in igralk. Prireditev izmenično organiziramo v Trzinu, Mengšu in Kamniku, letos pa smo v ŠD Trzin organizirali maraton namesto Mengšanov.

Maraton je potekal 23. in 24. junija v ŠRP Trzin. Največji problem pri sami organizaciji na tej lokaciji so bila parkirišča. V ta namen smo člani ŠD Trzin raznosili opravičila najbližjim stanovalcem, poleg tega pa smo najbližje tudi osebno obiskali, nato pa uredili začasno parkirišče ob parku. Na tem mestu se še enkrat zahvaljujemo Marjanu Habatu s.p.

Sama priprava prireditve se je začela že kakšen mesec prej z nabiranjem ekip, sodnikov, iskanjem sponzorjev in donatorjev, prijavljanjem in podobnim. Zadnji teden smo uredili pipe za umivanje in nabavili vse potrebno, da smo lahko nahranili vse igralce in igralk, pa tudi da smo poskrbeli za osvežilno pijačo, saj bi ob takšni vročini ne zdržali 24 ur, ne da bi dehidrirali. Zadnji dan pa je bilo treba nabaviti vse za nemoten potek prireditve, pripeljati gasilske garniture, pijačo, jedajo, sestaviti šotore, jurčka; po celodnevem garanju je bilo končno vse pripravljeno za začetek. Maraton so odprli naši najmlajši. Prvo žogo je vrgel Mario Kraljevič, nato pa so se v boj družno zapodili otroci Trzina in Mengša proti kamniškim. Boljši so bili tokrat Kamničani, z rezultatom 13:35. Po tekmi otrok je sledilo uradno odprtje in nagovor predsednika ŠD Trzin Matjaža Erčulja, ki je prisotne pozdravil, poudaril pomen in namen maratona, povedal, da se ŠD Trzin zaveda okoljevarstvenih problemov, zato je letos žoga zelena, ŠD Trzin pa sodeluje v projektu ECO Flag, pri organizaciji Global Sport Alliance. Po minuti molka v spomin na Tadeja so se igralci obeh ekip športno pozdravili. Prvo žogo je vrgla Alja Zevnik, potem pa so se začeli srditi boji. Kamničani so na maraton pripeljali cel kup vrhunskih igralcev, tako da so se morali Trzinci in Mengšani boriti kot risi, da ni bilo preveč razlike, a so si jo Kamničani skozi cel maraton počasi nabirali in prvič na domačem terenu Trzince premagali. Končni rezultat 1232:1337 za Kamnik je bil sicer za maraton nizek, a na žalost je bila razlika tako velika, da je bila All Stars tekma le realna in ne na nož, kot je to ponavadi. Najboljši strelec pri gostih je bil Franci Hočevar s 107 točkami, pri domačih pa Bine Novak s 55 točkami. Domači igralci so

kljub vsemu pokazali več kolektivne igre in lepih akcij in pa seveda pregovorno trzinsko borbenost, predvsem pa se je videlo, da v igri resnično uživajo. Najbolje so igrali ponoči, ko so imeli bučno podporo domače publike.

Ob sami igri pa je na tako dolgi prireditvi seveda prišlo tudi do manjših zapletov. Tako so glasbeni skupini odpovedale klaviature, in so morali svoj nastop žal odpove-

dati. Vse ostale zaplete pa smo uspešno reševali s precejšno mero požrtvovalnosti in močne volje.

Ob tej priložnosti se Športno društvo Trzin zahvaljuje vsem pokroviteljem in donatorjem, seveda pa še posebej vsem, ki ste maraton pomagali organizirati s svojim prostovoljnim delom, katerega je bilo tokrat res ogromno. Vsem še enkrat hvala.

Športno društvo Trzin

**UTRIP
TRZIN**

Občina TRZIN

Občina MENGEŠ

**SVETINA LAZAR
LJUBLJANA**

štern
press fittingi ■■■

Vaillant

ferocom

beta **B** plast

BREZOVICA

Biring® Group

totra plastika d.d.

PETROL

Plin

Marjan Habat s.p.

Bon Piato

Podjetniški »Streetball« turnir 2006

Vsoboto 17. junija, je bil v organizaciji trzinskega Fet bara uspešno izveden prvi »Podjetniški streetball turnir«, katerega glavni namen je bil poskrbeti za spoznavanje, povezovanje in promocijo podjetij v OIC Trzin ter njeni okolici. Turnir je potekal na parkirišču pred Fet barom, pod žgocim soncem in na vročem asfaltu. Za pripravo vsega, kar zahteva organizacija turnirja, to je od obveščanja, sklepanja sponzorskih pogodb, iskanja ekip, sodnikov in povezovalca, soglasja sosedov, najem košev, organizacije šanka, pa do vsega ostalega, sta poskrbeli Maja in Tina iz Fet bara, za nemoten potek samega tekmovanja pa člani športnega društva Trzin.

Z igro so ob desetih začeli dečki iz Domžal in z Ježice. Po napeti tekmi so zmagali otroci iz Domžal. Že med tekmo otrok so se na prve tekme nestrpno pripravljale starejše ekipe. Turnir je bil namreč zaradi velikega števila prijav razdeljen v skupine po štiri, ki smo jih izžrebali že v četrtek. Prijavljenih je bilo dvajset ekip oziroma podjetij: **Sigma Coatings, Pizzeria Sestrice, Fet Bar, Uni Biro, Avtoelektronika, Schachermayer, Zupo, For Ewer, DVG, Tentours, Bale prevoznitvo, Cunder Plus, Belinka, Troja Caffè, Grafika Trade, Agropub, Gostilna Trzinka, Utrip Trzin in Kupi.** V drugi krog tekmovanja sta se uvrstili najboljši dve ekipi iz skupine. Na parkirišču, ki se je prelevilo v igrišče, so bili postavljeni trije koši, tako da je bilo marsikdaj po-

trebno odigrati dve tekmi zapored, kar pa je ob takšni vročini izreden napor. Za nateček pa je bila to najbolj vroča sobota v celem letu. Igralci so vročino premagovali s pomočjo osvežilne pijače in s konstantnim polivanjem glav z mrzlo vodo, tako da, hvala bogu, sončarice ni bilo. Po naporem razigravanju smo dobili polfinaliste, zanimivo pa je to, da je o zadnjem polfinalistu odločala prav zadnja tekma razigravanja. Po končanem polfinalu, kjer so bile tekme že na meji pretepa, je ekipa Agropuba premagala ekipo Kupi, ekipa Troja Caffè pa ekipo Zupo. V tekmi za tretje mesto je bil boljši Zupo, v finalu pa Agropub. Tako da je bil končni vrstni red turnirja: **1. Agro Pub, 2. Troja Caffè, 3. Zupo in 4. Kupi.** Nagrade najboljšim je podelil župan občine Trzin.

Poleg odlične in napete košarke nas je cel dan zabaval D.J., za dodatno zabavo so s svojo plesno točko poskrbeli breakdancerji Undercover, medtem ko sta za dobro jedajo in pijačo poskrbela Gostilna Trzinka in Fet bar.

Matjaž Erčulj

Zahvala organizatorja

Prireditvev je dosegla svoj namen, zato upamo, da jo bomo naslednje leto ponovili ter iz tega naredili tradicionalen dogodek. Ker pa organizacija takšne prireditve zahteva določena finančna sredstva, se ob tej priložnosti zahvaljujemo vsem sponzorjem, brez katerih izvedba turnirja ne bi bila mogoča: **Športna loterija in igre na srečo d.d., Iscar Slovenija d.o.o., Schachermayer d.o.o., Avtoelektronika d.o.o., Registracijsko svetovanje, Bojana Zgonec s.p., Tentours Domžale, Otelo wellness center, AND1, Frizerski salon Joico in Wemix int. d.o.o.,** posebna zahvala pa gre generalnemu sponzorju **Belinka Belles d.o.o.**

Zahvaljujemo se tudi vsem ekipam, ki so športno in zavzeto zastopale svoja podjetja, Turistični agenciji Tentours, ki je prispevala glavno nagrado ter gospodu Peršaku, ki je te nagrade izročil zmagovalnim ekipam. Iskreno se zahvaljujem tudi ŠD Trzin, ki je odlično poskrbel za potek igre, še posebej predsedniku in občinskemu svetniku Matjažu Erčulju.

V upanju, da se naslednje leto zopet vidimo ter da se nam pridružite še drugi, vas športno pozdravljamo.

Organizator (Fet Bar)

Naša Andreja Karner

Končno smo dočakali poletje in z njim zadnji teden pouka. Otrokom so misli, utrujene od šolskega dela, počasi odtavale počitnicam naproti. V vročini so si z lahkoto predstavljali, kako čofotajo po vodi ali uživajo na igralih... Počasi jih je preplavilo veselje in njihovi pogovori so se vrteli le še okrog pričakovanih počitnic...

Vse te lepe načrte je motila le misel, da se bodo morali posloviti od svoje učiteljice, gospe Andreje Karner, ki so jo vsi, brez izjeme, zelo vzljubili. Konec koncev jih je učila, vzgajala, vodila in predvsem imela rada kar tri leta. Sprejela jih je komaj šestletne, sedaj pa so pripravljeni na vstop v 4. razred. Nabrali so si ogromno znanja in nič manj lepih spominov. Učiteljica Andreja jim je bila s svojim materinskim pristopom druga mama. Vzpodbujala jih je, opazila vsak napredek in jih brez prisile, kritiziranja in pretiranega domačega dela ogromno naučila. Starši smo ji bili hvaležni, saj ni prelagala dela na nas, in vedno je našla »dobro besedo« za naše nadebudneže.

V zadnjem tednu smo se želeli starši in otroci sproščeno posloviti od naše Andreje, zato smo se odločili za piknik v Dolgi dolini. Ni manjkalo mamic in očkov, ki so prostovoljno poprijeli za delo in pomagali pri organizaciji; prav tako je pomagala tudi sama učiteljica.

V torek popoldne smo se torej zbrali otroci in starši v Dolgi dolini. V zavetju goste sence smrek so nas pričakale z dobrotami obložene mize. Pogrešali nismo ne mesa, ne zelenjave, ne piškotov, pa tudi žejni nismo bili.

Ko smo se okrepčali, so nam otroci pod vodstvom učiteljice Andreje pripravili prisen in sproščen nastop z recitiranjem, petjem in plesom.

Nato smo se s preprostimi besedami poslovili od ljubljene učiteljice. Marsikateremu otroku in staršu je ob tem po licih spolzela solza, pa tudi učiteljici so se orosile oči....

Otroke (in sebe) je tolažila, da se bodo še vedno videvali na šoli...

Ganjenost je počasi spet prešla v veselje in zabavo. Starši smo klepetali, otroci pa so se igrali in plesali ob zvokih poskočne glasbe. Igram so se sproščeno pridružili tudi starši. Pošteno smo se nasmejali merjenju moči pri zabijanju žeblicev, vlečenju vrvi ali igrah z žogo. Zabavali smo se pozno v noč in če ne bi bilo treba otrokom zjutraj k pouku, bi verjetno nadaljevali...

Da je piknik tako lepo uspel, je seveda zaslužno tudi naše smučarsko društvo, ki nam je prijazno odstopilo prostor. Lepo se zahvaljujemo g. Tonetu Zupanu, ki nikoli ne odreče usluge in je vedno pripravljen priskočiti na pomoč.

»Zaključni piknik« nam bo vsem ostal v lepem spominu, prav tako kot naša učiteljica Andreja Karner. Ob koncu se ji še enkrat iz srca zahvaljujemo za vse, kar je dobrega storila za nas in naše otroke.

Hvaležni učenci 3.A razreda in njihovi starši.

Kam so vsi planinci šli...

Ste se že spraševali, kam smo izginili planinci? Še smo tu, le pisanje o nas je čudežno izginilo. Aprilski članek je »pojedel« računalnik, majskega zakasnela spomladanska utrujenost, junijski je zamrznil zaradi nepričakanega mraza ... Pa pogledjmo, kaj se je ta čas dogajalo.

- Prvega aprila (ni šala!) smo v Trzinu izvedli **IZI 2006** - šlo je za Izmenjavo Zanimivih Idej za delo z mladimi planinci v okviru kamniško-bistriškega pokrajinskega odbora. Ukvarjali smo se z družabnostjo, prisluhnili zanimivemu predavanju o doživljanju gora, si ogledali zanimive ideje, kako izletom dati pravo vsebino, in se na koncu podali še na lov za zakladom; če ste tistega dne srečali v okolici Ongra kakega medveda, žabo, psa s trzinsko klobaso, rokovanja Dimeža, pristnega trzinskega oknočistilca, naravovarstvenika ali celo dvojnika našega župana - to smo bili mi, ki smo na lovu za zakladom udeležence zabavali in jih poučevali o trzinskih zanimivostih.
- Naslednjega dne se je 15 planincev, zelo različnih starosti, pod Emilovim vodstvom po zavarovani plezalni poti podalo na **Gradiško turo**. Čeprav so vremenarji napovedovali dež vsaj čez noč, je bilo vreme lepo in izlet uspešen.
- V soboto, 8. aprila, smo se pridružili vsem, ki so **občinsko čistilno akcijo** vzeli čisto zares. Tudi mi smo jo. Zbralo se nas je kar 19, veli-

ko je bilo otrok, smeti pa je bilo letos manj kot lani.

- Predzadnji aprilski petek je bil namenjen popoldanskemu izletu. Pod Boštjanovim vodstvom je osem planinsko zagreth osvojilo **Molnik**.
- Na začetku maja so se člani planinske šole (o njej boste kaj več lahko prebrali septembra) in skupina vodnikov ponovno lotili **orientacijskega potepanja v Kamniški Bistrici**, marčevskega jim je namreč odplaknil dež, tokrat pa je vreme držalo. Orientacijsko potepanje smo začeli še z ogledom ostankov mogočnih plazov, kar je bilo res posebno doživetje.
- 19. maja se nas je deset odpravilo na še en popoldanski izlet. Tokrat smo tik pred dežjem osvojili **Limbarsko Goro** in ob prvih bolj debelih kapljah že sedeli v jeklenih konjičkih v dolini.
- Naslednjega dne je Tomaž za otroke in starše iz ljubljanskega vrtca Jelka, s katerimi smo začeli sodelovati, izpeljal **družinski izlet na Sv. Jakob**. Kljub dežju je bilo udeležencev okrog trideset.
- 3. junija je skupina planinske šole nameravala obiskati Krvavec, pa jih je dež odvrnil od načrtov, zato so se v dežju povzpeli na **Sv. Jakob nad Preddvorom** in v koči pridno ponavljali za izpit iz planinske šole.

- V sredo, 7. junija, so se končala srečanja **planinske skupine Bibe**. Bibe so domov odšle s pohvalami za pridno obiskovanje krožka in odločene, da se jeseni spet zberejo.
- Na zaključni družinski izlet v tem šolskem letu pa nas je šestnajst neutrudnih odkorakalo v soboto, 10. junija. Sprehodili smo se po najbolj zanimivem delu **doline Vrata**; slap Peričnik, Galerije in severna triglavska stena so nas navdušili, sprehod ob Triglavski Bistrici pa je bil prijetno svež, še sonce nas je občasno grelo, čeprav vremenarji v napovedi niso bili tako optimistični.
- Naslednja sobota je bila namenjena izletu po lovskih stezah na razgledni **Mavrinc**. Kljub vročemu dnevu je bila pot po dolini za Kumlehom prijetno hladna, tako da so vsi uživali, edine pritožbe so veljale asfaltu ob povratku, ampak na koncu se ob lizanju hladnega sladoleda zaradi tega ni nihče več sekiral.
- Trenutno pa potekajo pospešene priprave na jubilejni **20. mladinski planinski tabor**. Vreme in prijetno vzdušje smo že naročili, zdaj pa komaj čakamo na 15. julij, ko nas bo avtobus končno odpeljal v Medvodje.
- Seveda pa gorski svet obiskujejo tudi naši starejši člani. Ne pišejo prav pogosto o svojih uspehih - a lahko vam zagotovimo, da so opravili precej izredno zanimivih in tudi zahtevnih vzponov.

Irena Mučibabić

Društvo prijateljev mladine Trzin vas vabi na nove oblike druženja in učenja med prostim časom

Restavracija - predavanja - ogledi - delavnice

Vabimo vas, da se nam pridružite v novem programu, ki ga bo vodil akademski kipar, restavrador in magister umetnosti **Ljubo Zidar**.

Na predavanjih boste spoznali osnovno informacijo o nastanku nepremične in premične dediščine, materialih, mojstrskih delavnicah, umetniških obrteh in o vzrokih staranja, propadanja materialov ter načinih reševanja s poznavanjem osnovnih postopkov ustavljanja propada, restavriranja in negovanja. Pridobljeno znanje boste preverjali in dopolnjevali na **ogledih različnih restavratorskih delavnic, muzejev, gradov in starih mestnih jeder**. V drugem delu programa pa sledi **praktično delo v restavratorski delavnici**.

Program bomo izvajali enkrat tedensko, in sicer **ob ponedeljkih od 17.30 do 19. ure** v učilnici OŠ Trzin. Cena za celotni program, ki obsega 75 ur, znaša **12.000 tolarjev** na udeleženca. Prvič se dobimo v ponedeljek, 18. septembra 2006.

Babičina kuhinja za današnji čas

Druga zanimiva oblika druženja bo dejavnost z naslovom **Babičina kuhinja za današnji čas**.

Program bomo izvajali **vsak prvi četrtek v mesecu od 16. do 18. ure** v gospodinjstvi učilnici na OŠ

Trzin. Prvo srečanje bo v četrtek, 5. oktobra 2006. Udeležba je brezplačna.

Ker želimo pri tej dejavnosti **spodbuditi medgeneracijsko druženje**, mora vsakega otroka spremljati odrasla oseba - mama, oče, dedek, babica, teta, prijatelj...

Preživite svoj prosti čas po vašem okusu, zato vas z veseljem pričakujemo!

Spoznavanje novih plesnih korakov

Tretja zanimiva oblika druženja pa bo spoznavanje novih plesnih korakov. Program bomo izvajali enkrat tedensko v Mladinskem klubu v Trzinu od sredine oktobra dalje. Točen termin začetka vam sporočimo naknadno.

Da bi vse te nove dejavnosti zaživele, moramo zbrati vse tiste, ki vas posamezno področje zanima, medtem ko bo začetek posamezne dejavnosti odvisen od zadostnega števila prijavljenih. **Prijave zbiramo do 30. junija v Centru Ivana Hribarja (Ljubljanska 12f, na telefonu 01 564 47 30, vsak dan med 9. in 13. uro ter ob ponedeljkih, sredah in četrtek od 15. do 19. ure.)** Na podlagi vaše prijave vas bomo še pisno obvestili o začetku posamezne dejavnosti. Za vse dodatne informacije pa lahko pokličete tudi **Matejo Chvatal na GSM 031 522 822**.

Prijateljski pozdrav,
Mateja Chvatal,
predsednica DPM Trzin

Tretja likovna delavnica v gradu Jable

Turistično društvo Trzin je 2. in 4. junija 2006 organiziralo tretjo likovno delavnico v gradu Jable. Oglas v Odsevu je na delavnico vabil vse likovne ustvarjalce iz Trzina, Domžal, Mengša in Kamnika. Delavnice se je lahko udeležil vsak slikar, ki je čutil željo po dvodnevem ustvarjanju v lepem ambientu odprtega gradu Jable. Zaželjeno je bilo slikanje motivov iz Trzina, tehnika slikanja pa prepuščena vsakemu posamezniku. Za napotke, hrano, pijačo in dva akvarelna papirja je bilo poskrbljeno. Delavnice se je udeležilo dvanajst ustvarjalcev.

Pod oboki križnega hodnika smo se počutili slikarsko poduhovljeni. Skupaj z rezbarji smo delali na grajskem dvorišču. Slikarska zagnanost, dobra postrežba in dru-

ženje nas je spodbudilo, da smo oba dneva delali od 10. do 18. ure.

Obiskovalcev smo imeli veliko. Nekateri so prišli z namenom, da si ogledajo likovno rezbarsko delavnico, drugi so se ustavili na poti na Dobeno oziroma z Dobena, pa tudi taki so bili, ki so si želeli ogledati grad. Med obiskovalci sta bila tudi župan in podžupan naše občine g. Tone Peršak in g. Franci Mušič. Kot vsako leto so imeli v gradu svoj postanek pohodniki po mejah občine, s katerimi smo imeli skupno kosilo - golaž pri brunarici SMD v Dolgi dolini. Prav nič nas ni motilo hladno vreme, osem stopinj celzija, kar je malo neobičajno za zadnji mesec pomladi. Dobra volja in ustvarjalni navdih sta nas združila in držala skupaj.

Presenečenje so pripravili slikarji iz Mengša. Ti so delali pred grajskimi vrati. Njihovo ustvarjanje je bila lepljenka na platno, velik format - akril. Slike so imenovali Izhod. Delali so štirje avtorji in slika je bila tako velika, da je, ko so jo dvignili, razpadla. Ideja v skeč obliki, za gledalce presenečenje, zanje »now day« s podpisom na sliki »G 4« Vsi ostali udeleženci likovne delavnice smo svoje slike izdelovali v akvarelni tehniki, akrilu in pastelu. Naše slike, kot tudi skulpture rezbarjev, bomo jeseni razstavili v avli CIH.

Hvala organizatorjem za dobro organizacijo, vsem likovnim ustvarjalcem pa za njihovo dobro voljo in pogum.

Bernarda Zajec,
mentorica

Iz otroških ust...

V skupini Stonoge je vzgojitelj vprašal otroke: »Zakaj ime Trzin?«

Otroci odgovarjajo: »Iz Hrvaške.«,
»Ker so mu tako določili.«,
»Ker so iskali lepo ime.«,
»Zaradi bitk.«,
»Zaradi Trzinke.«

»Zakaj je v trzinskem grbu žerjavček?«
»Ker varuje močvirja.«
»Ker je simbol Trzina.«
»Ker je lepa roža.«
»Ker jih je veliko.«

»Zakaj so sikirce kot znamenitost?«
»Ker so bile bronaste.«
»Ker so jih našli v kamnolomu.«
»Včasih so se borili in so jih imeli vojaki.«

»Kaj vam je v Trzinu všeč?«
»Da se lahko na vrtu guncam.«
»Lepa okolica in igrišča.«
»Otroška igrišča.«
»Da se lahko vozim s kolesom.«
»Da se lahko igram s prijateljicami.«
»Bajer in smučišče.«
»Vrtec in Florjanov sejem.«

»Kaj vam v Trzinu ni všeč?«
»Postrani postavljen mlaj pri gasilskem domu.«
»Pokakano igrišče.«
»Da sekajo drevesa.«
»Da ni bazena.«
»Da ni več zvončkov in trobentic.«
»Da ni več mačic in vijolic.«
»Da so počeckane hiše in grdo govorjenje.«

Zapisal: **Gašper Ogorelec**

Upokojenci Slovenije smo se tokrat srečali v Postojni

Na sončno četrtkovo jutro 23. junija smo se trzinski upokojenci popeljali proti Postojni, na tradicionalno 17. srečanje upokojencev Slovenije.

Da je udeležba izredna, smo se prepričali že na parkirišču pred Postojnsko jamo, saj je imel naš avtobus št. 246, kar pomeni, da se je zbralo cca 15.000 »mladih« upokojencev iz cele Slovenije. Kljub tako številčni udeležbi je bilo za vse nas dovolj prostora, postrežba je potekala brez »zastojev«, kar kaže na dobro delo prirediteljev.

Srečanje se je pričelo z dveurnim programom; poslušali smo govore, pevce, uživali ob nastopu folklornih skupin in se nazadnje nasmejali še humoristom. Po uradnem delu smo se podprli s hrano, da ne bi kdo od udeležencev prehitro omagal, in se na-

to odpravili proti campingu pri Jami Pivka. Ker večina naših upokojencev še ni obiskala teh krajev, se kar niso mogli načuditi, kako lepa je pravzaprav naša dežela. Sprehodili smo se po naravnem parku sredi gozdov in si pred odhodom privoščili osvežilno pijačo v bližnji restavraciji. Tako se je končal res prijeten dan in vsi zadovoljni smo se odpravili proti domu.

Franc Pavlič

Pšata - nekdanji otroški raj

Danes je kot boleha starka. V njenih nedrih ni več neizmernih življenjskih moči, na njenih bregovih ni več otroškega živžava, njenih zakladov ne varujejo več zeleno oblečeni možje. Osamljena, zapuščena od vseh se pretaka in se spominja lepših dni. Spominjamo pa se jih tudi stari pa malo manj stari Trzinci, ki smo imeli to srečo, da smo lahko prenekatero mladostno uro preživeli v njeni čarobni privlačnosti.

Spominjamo se njenih skrivnostnih, temnih tolmunov, zbujujočih strah v otroških očeh, pa tudi svetlih prosojnih plitvin, kjer se je sredi valov svetlikalo tisoče drobnih senc in se igralo v naših očeh in nas vabilo v svojo bližino. Tam smo nekoč zbrali ves svoj pogum in se podali v njen hladni objem, seveda samo do kolen. Sprva so bili naši koraki oklevajoči. Mene je presenetila moč hitro tekoče vode. Strah pa se je umikal uživanju ob občutenju hitrega potoka. Kmalu smo zmagoslavno pogledovali naokrog, če je kdo opazil naše pogumno dejanje. Da pa bi bilo naše navdušenje nad zeleno modro lepoticico še večje, so bile njene vode polne vsakovrstnih rib, od najmanjših, pa do takih, da nam je jemalo dih, ko smo jih opazili. Hitre vodne prebivalke so imele samo eno napako, ampak zelo motečo. Niso se pustile opazovati od blizu. Še najmanjše so se razbežale kot blisk, ko smo se jim približali. Naša radovednost pa je bila vedno večja. Malo smo se tolažili z opazovanjem kapeljnov (glavočev), pa še ti niso bili preveč popustljivi. Ko smo v plitvini počasi dvignili kakšen večji kamen, smo velikokrat pod njim zagledali rjavkastega kaplja, to pa je trajalo le nekaj sekund, potem pa je švignil v skrivališče pod sosednji kamen. Seveda smo občasno videli ribe, in to zelo velike, toda to so bile običajno mrtve ribe, ki so jih ujeli pravi ribiči ali pa od nas precej starejši fantje, pa še te smo gledali skoraj tako od daleč, kot tiste v vodi. Ogledovanje po otroško, torej otipavanje, prenašanje in obračanje, spremljano s kakšnimi nerodnostmi, lastnikom rib ne bi bilo všeč. Bolj ali

manj smo se zavedali, da bomo morali sami ujeti ribe, da si jih bomo lahko po mili volji ogledovali. Prišel pa je tudi ta dan. Tudi takrat je najstarejši med nami dal imenitno idejo, da bomo lovili ribe s sukancem in zakrivljeno buciko. Navdušenje je bilo izredno, napetost prevelika. Ko smo doma zakrivali bucike in si namotali nekaj sukanca okrog prsta, smo odhiteli proti določenemu tolmunu na Pšati. Vedno smo hodili po uhojeni stezi po travniku, toda takrat smo tekli. Najmlajši, ki je zaostajal, jo je ubral po bližnjici, po visoki travi čez travnik, ostali smo mu sledili v »strelcih«, vsak je za sabo puščal globoko sled v travi. Spotoma smo lovili kobilice za vabo. Toda to sploh ni bila bližnjica, ker je bilo treba prečkati še staro, sicer suho, a zaraščeno strugo Pšate na najbolj neugodnem mestu s strmim bregom na eni strani, na drugi pa so nas čakale koprive. Vsi upehani smo končno prišli do izbranega tolmunu, še prej smo si v bližnji goščavi odrezali »ribiške« palice in nanje navezali sukanec z zakrivljeno buciko. Potem pa se je začel ribolov, ki je bolj spominjal na hranjenje rib (zelenike). Bolj hitro smo natikati kobilice na buciko, hitreje so jih ribe pripravile z nje. Včasih je kateremu uspelo »ribo« potegniti iz vode že nekaj decimetrov, potem pa je zopet padla v vodo. Končno je enemu uspelo, da je riba, čeprav že odpeta, končala na bregu. Hitro jo je zgrabil. Tiha tekma se je končala. Odložili smo palice in si želeli ogledati čudo vseh čudes, toda srečnež je bil neverjetno ljubosumen na svoj ulov. Komaj da je razklenil svoje dlani in nam na kratko pokazal svoj dragoceni ulov. Ker ribič ni bil pripravljen dati plena na ogled, smo se vrnili za vodo. Enemu se je že nasmehnila sreča, meni se je šele naslednji dan. Sreča je bila popolna. Riba se mi je zdela od vseh ujetih največja, bila je čudovita, srebrna po bokih in trebuhu, in sploh ne sluzasta kot kapeljni. Ujeta je nežno podrhtavala v dlaneh in takrat jo res ni bilo zaupati drugemu. (nadaljevanje prihodnjic)

Peter Kralj

Iz dejavnosti turističnega društva

Sedmega pohoda na Košutno, 17. junija, ki smo ga pripravili skupaj s smučarskim društvom Trzin, se je udeležilo 22 pohodnikov. Zaradi hude junijske vročine so pohodniki krenili na pot že ob sedmi uri zjutraj.

Tisti, ki so si želeli na poti nabrati značilnih gorskih zelišč, so bili kar nekoliko razočarani. Narava na višini, kjer se ta čas že pasejo krave, se je komaj prebujala. Pač dolga in huda zima z obilno snežno odejo. Po okrepčilu ob planinski kočici na Košutni je imel v kapelici sv. Hieronima - tako kot vsako leto - naš župnik g. Pavle Krt sveto mašo. Po malici in okrepčilu iz nahrbtnikov so nekateri krenili na bližnje vrhove, drugi so si za oddih v naravi izbrali Krvavec, nekaj pa jih je, v bojzani pred nevihtami, krenilo kar domov. Pohod na Košutno šteje za športno značno občine Trzin.

TD trzin

Jani v spomin

Ko pomlad se je vrnila, tebe, Jana, žal ni prebudila. Minilo bo že leto dni, ko zadnjič si se odpeljala v službo ti. Bil je lep, prijeten dan, ves z žarki obsijan.

Azate bil je to usoden dan, takrat zastal ti je korak in utihnil tvoj glas. Kar nema si obležala in nisi več nas ti spoznala.

Ko stali smo ob tvoji postelji, te bodrili in prosili, da se ne vdaj, ker radi bi, da še živela z nami bi in da še naprej bi se imeli radi mi.

O, kako bili smo žalostni vsi, ker nisi nas pogledala več ti vsak dan smo molili in prosili Boga, da naj ti še malo zdravja da; saj vedeli smo mi, kako rada bi še živela z nami ti.

Bila si borka vse življenje. Tako kot velikokrat že prej si znala premagati težave vse in vedro gledati ta svet, premagala veliko življenjskih si težav nisi se takoj vdala.

Odprla še zadnjič trudne si oči, kot da želela bi povedati, da tvoj boj je zdaj končan, ker pošle so še zadnje ti moči. S pogledom si se od nas poslovila in že čez nekaj dni nas zapustila.

Le zakaj se to je moralo zgoditi? Predolgo si se jim pustila, da so ti delali krivico, govorili neresnico, te blatili, saj vse bilo je neresnično. To vse preveč te je bolelo, zato si se umaknila, a žal za vedno.

In, Jana, ti še vedno živiš z nami, ker preveč smo te imeli radi, da bi te mogli pozabiti. Tvoji dekleti in tvoj mož, ki zdaj so sami, te vidijo še vsepovsod in delo tvojih pridnih rok.

Ti nam zdaj pomagaš živeti naprej, nam daješ moč, pogum in voljo, da zmoremo vse hude dni preboleti mi. Jana, samo to nas še tolaži, da enkrat vidimo se vsi med zvezdami.

Tvoja mama

Štirideset let z glasbo v srcu

Alpiski kvintet je začel svojo profesionalno pot leta 1966, ko je pet mladih gorenjskih muzikantov, navdušenih nad narodnozabavno glasbo dobilo prvo ponudbo iz Alzacije v Franciji.

To je bil prvi korak na njihovi dolgi in uspešni glasbeni poti, ki jih je nato vodila v Švico, Avstrijo, Nemčijo in drugod po Evropi. Veliko pa so nastopali tudi doma v Sloveniji. Z gorenjskim temperamentom, resnim pristopom do te zvrsti glasbe ter znanjem so dosegli visoko kakovostno raven. Tako jim je uspelo razviti poseben stil igranja, tako imenovani »alpski stil« oziroma »sound«, ki je postal izredno priljubljen pri glasbenih kolegih in pri poslušalcih.

Ansambel se je s trdim delom, kvalitetno glas-

bo, izvirnim igranjem in petjem uveljavil na nemškem govornem področju. Bili so zaželeni gostje najpomembnejših radijskih in televizijskih hiš v zahodni Evropi, kot so: ORF, ZDF, ARD, SRG, RAI, SAT 1, RTL, BR, SW itd. Pogosto so tudi gostje radia in TV Slovenija in drugih radijskih in televizijskih postaj v Sloveniji.

Imeli so veliko število samostojnih nastopov in koncertov. Sodelovali so na velikih turnejah z popularnimi evropskimi zvezdami zabavne glasbe. Izdali so 40 plošč - CD plošč in kaset. Založba plošč VM - RECORDS v Avstriji jim je podelila pet zlatih in eno diamantno ploščo, doma v Sloveniji pa so prejeli dve zlati plošči. Ves čas delovanja ansambel nastopa v gorenjskih

narodnih nošah in poleg igranja in petja tudi tako na pristen način poudarja, od kod prihaja. Za svoje promocijsko delo doma in v tujini so prejeli več priznanj in odličij, med drugim tudi zlato plaketo občine Bled.

Jože Antonič je bil pobudnik in soorganizator (skupaj s Stanetom Knificem) največje slovenske narodnozabavne prireditve Alpski večer, ki je bila letos že 20. po vrsti. Za to prireditev so leta 1990 prejeli turistični nagelj televizije Slovenija za obogatitev blejske turistične ponudbe. Leta 2004 so prejeli priznanje mednarodnega turističnega združenja novinarjev za promocijo Slovenije. Letos so prejeli častni znak občine Bled za organizacijo dvajsetih Alpskih večerov.

NAPOVEDNIK DOGODKOV V TRZINU ZA JULIJ, AVGUST IN SEPTEMBER 2006

23. 07. 2006	07:00	Turistično društvo	Izlet: Prvačina (praznik breskev)
29. 07. 2006		Planinsko društvo	Izlet: Dol pod Plazmi- Čisti vrh
julij		DPM	Otroški živžav
12. 08. 2006		Kolesarsko društvo	Dirka na Črnivec
19. 08. 2006		Turistično društvo, Občina Trzin	Sodelovanje na prireditvi od izvira do izliva Pšate s konjsko vprego
19. 08. 2006		Planinsko društvo	Nogomet na Korošici
20. 08. 2006	9.00	Šahovsko društvo	Šahovski turnir »Repek«
26. 08. 2006		Planinsko društvo	Izlet: Visoka ratovška Ponca
27. 08. 2006		Kolesarsko društvo	Trim izlet: Zbilje-Mengeš
avgust		PGD Trzin	Tabor mladih gasilcev
avgust		Kolesarsko društvo	Terensko kolesarjenje (vsako soboto in nedeljo)
01. 09. 2006		Društvo upokojencev	Srečanje upokojencev Gorenjske v Škofji Loki
01. 09. 2006		Osnovna šola Trzin	Sprejem prvošolcev
02. 09. 2006		Planinsko društvo	Izlet: Špik-Nude-Police
03. 09. 2006		Kolesarsko društvo	Družina na kolesu
09. 09. 2006	18:00	Športno društvo	Dan košarke (pri ŠRP)
09. 09. 2006		Društvo upokojencev	Piknik v Dolgi dolini
09. 09. 2006		Turistično društvo, OŠ Trzin, društva	Spoznavni dan
15. 09. 2006		Občina Trzin	Jesenski Cooperjev test (šteje za športno značko)
16. 09. 2006	07:00	Turistično društvo	Pohod po pešpoteh štirih občin (šteje za športno značko)
16. 09. 2006		Strelsko društvo	Rekreativno streljanje (šteje za športno značko)
16. 09. 2006		Orientacijski klub	Tekmovanje v preciz. orientaciji, Škofja Loka
17. 09. 2006		Planinsko društvo	»Poti po brezpotju«
21. 09. 2006		Društvo upokojencev	Izlet v Maribor
23. 09. 2006		Planinsko društvo	Izlet: Babji zob
23. 09. 2006		Športno društvo	Športne igre - šteje za športno značko
27. 09. 2006		Društvo upokojencev	Izlet
30. 09. 2006		Turistično društvo	Mihaelov sejem
30. 09. 2006		Planinsko društvo	Izlet: Begunjščica
30. 09. 2006		Kulturno društvo in KD Kresnička	Pozdravimo jesen z jabolkom

Opombe: Dodatne informacije o prireditvah so na voljo tudi v Občinskem informativnem središču na Ljubljanski c.12f in po telefonu številka 01/564 47 30. Več informacij o prireditvah v organizaciji Planinskega društva Onger Trzin dobite na spletni strani www.onger.org.

ŠE VEDNO SE BOJUJEMO Z DEJAVNIKOM, KI SE IMENUJE RAZPOZNAVNOST, SAJ VELIKO MLADIH ŠE VEDNO NE VE, KJE JE MLADINSKI KLUB...

Poletje je res pred vrati, dejavnosti v mladinskem klubu so se bolj ali manj končale, a medtem ko boste ostali sproščeno uživali na morju, v hribih, skratka na dopustu, se bomo mi, mladinci, spopadli z novimi načrti in idejami za MLADINSKI KLUB.

Marsikaj smo v tem polletju izboljšali, vendar pa smo se odločili še za nadgradnjo našega dela. Novih zamisli za začetek šolskega leta 2006/07 je veliko, upamo samo, da bomo imeli letos še več obiska na delavnicah in prireditvah, ki se bodo vrstile v naslednjem letu.

Še vedno se borujemo z dejavnikom, ki se imenuje RAZPOZNAVNOST, saj veliko mladih še vedno ne ve, kje je mladinski klub in kaj se v njem dogaja, kar je zelo neprijetno, ker brez mladine pač ne more biti mladinskega kluba. Zato bomo v naslednji številki Odseva pripravili zemljevid in

urnik delovanja mladinskega kluba.

Sprememba, ki se bo uveljavila v prihajajočem šolskem letu, je delovanje tedenskih sekcij. Seznanili vas bomo z vsemi sekcijami, ki bodo pripravljene za mlade. Vse sekcije, ki so bile opisane že v prejšnjih številkah Odseva, se bodo nadaljevale tudi jeseni, bo pa tudi nekaj novih.

Na koncu pa bi rada poudarila še en uspeh dosejanega dela. MOVIT, NACIONALNA AGENCIJA MLADINA je odobrila predlog naše mednarodne mladinske izmenjave z naslovom »WE CREATE EUROPE«, ki bo potekala od 18.8. do 27.8.2006, kar je prineslo v mladinski klub novo veselje in zadovoljstvo, saj s tem širimo razpoznavnost Mladinskega kluba Trzin, našega kraja in krog sodelujočih. Prišli bodo študentje iz Italije, Francije, Španije in Danske. Vse podrobnejše podatke

o dogajanju v tem tednu si preberite v naslednjem Odsevu.

Naj zaživi mladina in z njo vsi mladinci – Trzinci, ki si želijo zabave in druženja z vrstniki, zato vas vse, ki vas mika sodelovanje z nami, lepo vabimo, da se nam pridružite - vsakega bomo zelo, zelo veselili.

Vsem obiskovalcem bi se rada zahvalila za pomoč, ki so jo velikokrat nudili na različnih prireditvah in internih dejavnostih; veselimo se še nadaljnjega druženja.

Lepo poletje vsem skupaj!

predsednica
Nina Radanovič

oblikovanje in fotografija: www.jureverc.com